

God. VII., Srpanj 2019, br. 1 (12) • Cijena 7 kn

Postulature službenice Božje Majke Marije Krućifixe Kozulić

Glasilno

Riječka Majka

RIJEČ UREDNICE	1
MOZAIK JEDNOGA ŽIVOTA	2
Počeci utemeljenja Družbe	2
Krepost umjerenosti Majke Marije Krucifikse.	4
115. godina redovničkih zavjeta Riječke Majke	6
DANI MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE.	8
Čudo ljubavi – spasenje duša	8
Vršitelji Božje volje	9
Zahvaćenost evanđeljem.	10
Pozvani na ljubav	13
Računati s Bogom	14
Tri stvarnosti duše	17
Utažiti Kristovu žeđ	20
Darovati život Bogu	22
Hodočašće sestara u marijansko svetište Mariatrost (Graz)	24
MAJKA SVE VIŠE PRIVLAČI	26
Razgled crkava i samostana	26
Likovni radovi OŠ „Turnić“	26
O Riječkoj Majci na Vjeronaučnoj olimpijadi 2019.	28
O Službenici Božjoj u župi Ražanac	30
Riječka Majka na satu vjeronauka.	32
Riječki studenti posjetili kuću Riječke Majke	32
Učenici OŠ „Dolac“ u posjetu samostanu	33
U spomen-sobi Riječke Majke.	35
Proći zemljom čineći dobro	37
Čitaj	38
SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA	39
Nasljedovati Isusa po uzoru na Riječku Majku	39
MAJCI U ČAST	40
Himna DV “Nazaret” - Kad je Isus bio mali	40
PISMO MAJCI.	42
Putovanje srca.	42
Molitve i uslišanja.	44
Vatican News o Majci Krucifiksi	46
Milodari	47
Dan Službenice Božje.	48
Molitva za beatifikaciju.	49

Glasilo Postulature
službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Osniivač: Družba sestara
Presvetog Srca Isusova i
Postulatura službenice Božje
Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Izdavač: Postulatura službenice
Božje Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Glavna i odgovorna urednica:
s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica

Adresa:
Postulatura službenice Božje
Majke Marije
Krucifikse Kozulić
HR–51 000 Rijeka, Pomerio 17
Tel.: (051) 325 936;
Mob.: 098 951 46 85

e-adresa:
postulatura.m.k.kozulic@
gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

Lektura i korektura:
Jagoda Randić i s. Lidija Turić

Suradnici Postulature:
Helena Anušić, Ornella
Boseglav, s. Gabriella Corva,
s. Lidija Turić, Robert Marušić
i Mihaela Martinović

Fotografije:
Foto Kurti, Arhiv Postulature

Grafički dizajn naslovnice:
Branko Lenić

*Glasilo izlazi povremeno
s dopuštenjem crkvenih i
redovničkih poglavara*

Grafička priprema i tisak:
Grafika Helvetica d.o.o. Rijeka

Poštovani štovatelji Riječke Majke i dragi čitatelji!

U svibnju ove godine spomenuli smo se i proslavili 115. obljetnicu redovničkog oblačenja i prvih zavjeta službenice Božje Majke Marije Krucifikse, odnosno prisjetili smo se tog velikog čina u njezinu životu, njezine posvete i njezina potpunog predanja Bogu po svetim zavjetima. Službenica Božja darovala je svoj život Gospodinu jer je znala srcem slušati i razlučivati Božja nadahnuća. Kada Bog položi u neko srce svoje nadahnuće, onda je prije svega važna poslušnost i podložnost Crkvi i njezinu nauku. Svi Božji ljudi, proroci, propovjednici i utemeljitelji redova i družbi koji su djelovali po Božjem nadahnuću služeći ljudima, ljubili su Crkvu u poniznosti i poslušnosti. Sigurni smo da je Riječku Majku pokrenulo djelovanje Duha Svetoga te je ona slobodno i spontano odgovorila Bogu svoj „Da“, po uzoru na Djevicu Mariju koju je osobito častila, i radikalno je prihvatila evanđeosko-apostolski način života opslužujući svete zavjete u zajednici koju joj je Gospodin darovao.

Zahvalni smo dobroti i ljubavi Božanskog Srca što nam je darovalo našu Riječku Majku, koja je znala bdjeti nad čistoćom svoje duše i svoga srca te biti vjerna i poslušna poticajima Duha Svetoga. U toj zahvalnosti Družba sestara Presvetog Srca Isusova pripremala se za proslavu 120. obljetnice svoga postojanja ili utemeljenja, jer upravo u djelovanju njezinih duhovnih kćeri i svih onih kojima je uzor Riječka Majka i koji je žele nasljedovati u karizmi duboke „poniznosti i milosrdne ljubavi“ prepoznaje se također djelovanje Duha Svetoga.

Bdjeti nad čistoćom srca i duše te biti vjerni i poslušni milosti Duha Svetoga to su ključni elementi u duhovnom životu ili na putu kršćanske savršenosti i svetosti. U tome nam je uzor Riječka Majka, koja nije željela učiniti ni jedan korak u svom životu bez poslušnosti volji Božjoj. Stoga je u istinitoj i posvećenoj vjernosti Bogu mogla reći: „Svaka kukavna zemaljska navezanost koči let duše k Bogu, ljubav traži čitavo srce samo za sebe.“

No kako ostati vjeran Bogu i poticajima njegova Duha i razaznati ih? Samo tako da neprestano molimo snagu i svjetlo Duha Svetoga prema evanđeoskoj riječi: „Valja uvijek moliti i nikada ne prestati“ (Lk 18, 1), a to je također i preporuka Majke Marije Krucifikse svojim duhovnim kćerima i naravno svima onima koji je žele nasljedovati (usp. Konstitucije 1899., str. 73). I ako uđemo u neprestanu molitvu svoga srca i duše onda ćemo i mi moći moliti i pjevati s Riječkom Majkom, poput sv. Pavla:

„Nisam ja više koja živim,
Bog je onaj koji živi u meni, u mojim grudima.
Poznam ga po slatkoj utjehi koja me ispunja.

Poznam ga po novom žaru koji me raspaljuje i upravlja.
Nađoh ljepotu vječnu. Nikad te više neću ostavit!“

Svim čitateljima i štovateljima Riječke Majke, želim i molim da nas sve istinski zahvati Duh Sveti, da mu budemo vjerni u svem našem življenju i djelovanju po njezinu zagovoru kod Gospodina.

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Počeci utemeljenja Družbe

PRAVILO I KONSTITUCIJE OSNUTKA DRUŽBE IZ 1899. GODINE

Nakon prve verzije Konstitucija Družbe, koje je 1893. napisao franjevac kapucin fra Arkandeo iz Camerina, pa do konačnog teksta i crkvenog odobrenja, prošlo je još šest godina. Bile su to naporne godine života Marije Kozulić, ali u kojima je ona bila otvorena nadahnućima Duha Svetoga, koračajući hrabro prema uobličanju i ostvarenju vlastite karizme. Iako je njezina karizma bila već očita, a to je i karizma Družbe, to jest briga i skrb za siromašnu

i napuštenu djecu, odnosno odgoj i obrazovanje istih, jer je u međuvremenu 1895. na Pomeriju u Rijeci osnovala i otvorila Zavod Presvetog Srca Isusova za siromašnu i napuštenu djecu i siročad, zbog toga je odgađano utemeljenje redovničke zajednice. No, kroz to vrijeme, Marija Kozulić je dogovorno s fra Arkandelom, još nadopunila i prepisala Konstitucije Družbe, koje nose naslov: „Regola i Costituzioni delle Figlie del Sacro Cuore di Gesù – Pravilo i Konstitucije Kćeri Presvetog Srca Isusova.“ Izvornik Konstitucija utemeljenja Družbe pohranjen je u Arhivu Kongregacije Kćeri Presvetog Srca Isusova u Terontoli, Italija. Konstitucije su napisane na talijan-

skom jeziku na 195 stranica, bilježnice formata 18x24 cm, a na posljednjoj je stranici ovjera, to jest pečat, potpis i datum senjsko-modruškog biskupa Antuna Maurovića, pod brojem 837, Senj, 6. srpnja 1899. godine. Na jednom dijelu izvornog teksta Pravila i Konstitucija nalazi se više evidentnih različitih rukopisnih bilježaka ili intervencija. Međutim, utvrđeno je da se radi o rukopisnim bilješkama riječkog kapucina fra Bernardina Škrivanića te o

bilješkama s. Terezije Kozulić, prve nasljednice utemeljiteljice Družbe Majke Marije Krucifikse Kozulić. Svakako bilješke su unesene u tekst nakon crkvenog odobrenja Družbe.¹

Marija Kozulić zabilježila je da je i o. Felice Pozzi, DI, koji je bio jedno vrijeme duhovnik Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, „dopuštanjem vlč. utemeljitelja o. Arkandela iz Camerina“, dao neke primjedbe na Konstitucije i ujedno jedan uzorak za redovničku odjeću.² No fra Arkandeo je rekao da što se tiče redovničke odjeće (uniforme) potrebno

1 Usp. Pismo s. Benedette Stemberg, 21. ožujka 2011.

2 Pismo s. Marije Krucifikse Kozulić, Rijeka, 19. prosinca 1910.

„naći prikladnu uniformu budući da se radi o ustanovi *sui generis*.“³ (Radi se o samosvojnoj Ustanovi /Udruzi/ koja je u temeljima stopljena s redovničkom zajednicom).

Budući da se radilo o utemeljenju Družbe kojoj je svrha odgoj i obrazovanje djece i mladeži, Marija Kozulić je, da bi stekla još veće iskustvo u tom radu, a zahvaljujući preporuci o. Pozzija, otišla u Veneziju gdje je kratko vrijeme provela u „Zavodu Službenica Maloga Isusa – Istituto delle Ancelle di Gesù Bambino“, čija je zadaća također bila odgojno-obrazovna djelatnost djece i mladeži i posjetila još nekoliko zavoda i samostana koji su se posvetili vjerskom odgoju mladeži.⁴ Na povratku iz Venecije, Marija je svratila u Trst i posjetila fra Arkandela koji je tada već počeo poboljšavati i očito je iskoristila priliku i s njim se još posavjetovala o novoj Kongregaciji.

Vrativši se u Rijeku, Marija je započela redovnički život u svojoj 44. godini života, uoči blagdana svetog Franje Asiškoga u subotu 3. listopada 1896. godine. Taj je dan obukla „poluredovničku“, to jest nepotpunu redovničku odjeću i započela novicijat zajedno s još četiri sestre, prve suradnice i članice postojeće Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova: s. Jesualdom De Zorzi (1857. - 1916.),

³ *Pismo* fra Arkandela, 14. veljače 1894. Izgleda po svojoj prilici da je upravo uzorak redovničke odjeće o. Pozzija i jedini očuvan u Arhivu u Pergu di Cortona, koji predstavlja redovnicu u dugoj odjeću, a u ruci drži kišobran. Međutim, fra Arkandeo je napisao sljedeće: „Za glavu moglo bi se promijeniti, ostalo neka ostane nepromijenjeno, ali bez kišobrana.“ Međutim, kasnije je ipak fra Arkandeo obećao poslati drugi model odjeće. Usp. *Pismo* fra Arkandela iz Camerina, 8. kolovoza 1897.

⁴ *Pismo* s. Marije Krucifikse Kozulić, Rijeka, 19. prosinca 1910. Utemeljiteljica je zapisala da su *Istituto Ancelle di Gesù Bambino*, Cannaregio 4851, Venezia, osnovale „Sorelle Silvestri - Sestre Silvestrinke.“ Sestre Silvestrinke osnovale je 1884. u Veneciji Madre Elene Silvestri (1839.-1907.). Usp. <http://www.istitutoancelle.it/> (10. srpnja 2019.)

s. Margaritom Rosović (17. II. 1854. - 2. III. 1938.), s. Gertrudom Diracca (1885. - 1907.) i s. Klarom Ubaldini.⁵ Odjeća se sastojala od crne haljine, s krunicom lijevo o pletenom vunenom crvenom pojasu, crnog plaštica na ramenima i crvenom vrpcom oko vrata s medaljom Srca Isusova s jedne strane, a s druge strane s likom Žalosne Gospe.⁶

Dana 1. listopada iste godine fra Arkandeo je čestitao Mariji na početku redovničkog života:

Živjelo Presveto Srce Isusovo!

Vrlo cijenjena ravnateljice!

Naveliko se radujem velikom i svečanom subotnjem oblačenju i šaljem svoj blagoslov ponajprije Vama, a onda svakoj novoobučenoj. Potvrđujem u potpunosti materijal za haljinu, stavite veo na glavu umjesto kape i nosite krunicu.

Jako sam zadovoljan da primete u novi Institut djevojku koja nosi ovo pismo.

Blagoslivljam Vas zajedno sa svima ostalima, dok ostajem s puno poštovanja Vaš

Najponizniji sluga

fra Arkandeo iz Camerina, kapucin

Trst, 1. listopada 1896.

(Bilješka olovkom M. Utemeljiteljice:

„Raduje se novim obučenicima. Potvrđuje na pola redovnički habit, drago mu je da ćemo primiti prvu napuštenu djevojku.“)

Čim je Marija započela živjeti redovničkim životom, kapucin fra Karlo iz Pordenonea od tada joj se obraća nazivajući je „Časna majka“ i Utemeljiteljica“ i radovao se „gotovo

⁵ *Pismo* s. Marije Krucifikse Kozulić, Rijeka, 19. prosinca 1910.; Usp. N. Cosulich, *Vita*, str. 9.

⁶ Usp. N. Cosulich, *Vita*, str. 9.

punom osnutku Kongregacije“. „Neka je hvala i slava Bogu koji se udostojao blagosloviti bačeno sjeme koje ste zasadili Vi, Časna majko, u neobrađenom tlu grada Rijeke. Nakon zahvale Bogu, Vi također morate biti zahvalni i mnogopoštovanom o. Arkandelu iz Camerina... Sjeme koje je bilo zasijano prije mnogo godina pustilo je duboko korijenje, nova ustanova će malo-pomalo donositi plodove kako se vidi da već sada nosi plodove. Na početku ste bili osporavani..., zatim ste imali malo mira, i konačno se nalazite izloženi, u vlastitom sjedištu, dok formirate zajednicu.“⁷

⁷ Pismo fra Karla iz Pordenonea, Bassano, 14. siječnja i 9. prosinca 1896.

Fra Karlo je u to vrijeme službovao u Zadru kao propovjednik i ubrzo je, prolazeći kroz Rijeku, posjetio Mariju i čestitao joj radujući se što je prigrlila redovnički život. Ostao je zadivljen Marijinim radom i novim Zavodom za siromašne u Rijeci, a na povratku joj je napisao da se ona s pravom može zvati „Apostolom Rijeke“, jer se žrtvuje i čini apsolutno veliko djelo nužno za jedan veliki grad, te joj je savjetovao da čim prije napusti svoju obitelj, jer je više trebaju kao „Utemeljiteljicu i Majku“, njezina nova redovnička obitelj i njezina siročad.⁸

s. Dobroslava

⁸ Pismo fra Karla iz Pordenonea, Zadar, 6. travnja 1897.

Krepost umjerenosti Majke Marije Krucifikse

Na početku korizme u predgovoru za knjigu „Uzimaj malo vina i umjerenost“ autora Luciana Cocoa, papa Franjo je sve kršćane pozvao da njegujemo krepost umjerenosti. Papa je također istaknuo da su umjerenost i radost dva stava za koja vjeruje „da nam mogu pomoći da živimo korizmu očiju upravljenih prema Uskrsu, koji je upravo proslava našeg uskrsnuća s Kristom, naš novi život, koji je proslavljen jednom zauvijek u krštenju, a ipak se obnavlja u svakom vazmenom bdijenju.“ Time nas zapravo Papa potiče na razmišljanje da živimo radosno svaki trenutak života i također vrijeme korizmene pokore. Nadalje, Papa kaže da „Radost Božje ljubavi koju je u srce izlio Duh Sveti čuva se kroz umjerenost, a to je sposobnost podvrći želju za užitkom i osobnim zadovoljstvom pravoj mjeri i ispravnom kriteriju međuljudskih odnosa.“

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa radosno je živjela svoje predanje Bogu i u njezinoj duhovnosti jasno se prepoznaje da je upila duh žrtve i odricanja predajući se svojoj raspetoj ljubavi Kristu i mudrosti njegova križa. Ona tako ozbiljno hodi putem žrtve i odricanja da to treba biti: „Trajni rat protiv svih sjetila da nas ne bi zavela.“ I veli: „Poniznost – čistoća – samozataja svih unutarnjih i vanjskih sjetila.“ „Čistoća: u mislima, osjećajima, željama, djelima, kretnjama, držanju, itd.“ Evo nam Majčine poruke za korizmu.

Majka Marija Krucifiksa piše „Darujmo velikodušno sve Bogu. Trpimo s radošću za Boga“. Znamo da Isus kaže: „Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka ide za mnom“ (Lk 9, 23). A Majka ističe: „Prihvatimo svakim danom iz Isusove ruke s veseljem vlastiti

križ iz zahvalnosti Isusu za sve što je za nas prepatio.“ „Da, kćeri, uvijek, uvijek! Istinska sreća je nešto kao nebesko, a stvari nebeske se ne mogu odvojiti od križa. Križ je dio stvarnosti kojom se ulazi u hram svetosti i ne može se postići drugim putem.“

Što se tiče umjerenosti, to je krepost mnogih svetaca, pa tako i Majke Marije Krucifikse, koja se poput velikog sportaša uporno vježbala u mnogim krepostima u svom kršćanskom hodu, među kojima je istaknuta umjerenost, koja za nju znači odricanje. Stoga usmjerimo se na krepost umjerenosti u njezinu duhovnom hodu.

Krepost umjerenosti za Majku Mariju Krucifiksu znači prema njezinim riječima: „Odricanje od vlastitih želja, kojom se nadvladava naša narav, iskorjenjuju sve mane i obuzdavaju strasti.“ Katekizam Katoličke Crkve nas uči: „Umjerenost obuzdava privlačnost sjetilnih užitaka i osposobljuje za ravnotežu u upotrebi stvorenih dobara“ (KKC, 1838.). Krepost umjerenosti pomaže čovjeku da dovede u sklad sve svoje želje, strasti i osjećaje u jedinstvenu cjelinu. Ona nas uči da znamo i možemo savršeno vladati sobom, a omogućuje čovjeku nasljedovati Krista, koji je uzor uravnoteženosti i vladanja nad sobom.

Majčine su riječi: „Umjerenost pomaže zdravlju našeg tijela i duše. Trebamo trpjeti i sve radosno prikazivati Isusu i Mariji.“ Ovim riječima ona je očitovala da su je kre-

post umjerenosti i radosno predanje Bogu upravljali k postizanju savršenosti i svetosti života. Iako je Majka Marija Krucifiksa bila živog karaktera, ali je izvrsno vladala sobom i to se očitovalo i u njezinim pristupima djeci, mladima i sestrama jer je imala srce puno sućutne ljubavi. Bila je revna i u postu za koji je njezin duhovnik upozorava da zbog zdravlja ne posti rigorozno. Svojim duhovnim kćerima, osobito onima koje rade s mladima i s djecom preporučila je da njihov pristup bude „uvijek ljubazan i srdačan.“ „Sestre i učiteljice neka budu poput ljubazne majke strpljive prema svima, s mladima neka budu sućutne i neka im osobito pomažu kad su u teškoćama i kušnjama života.“ U odgoju neka uvijek pristupaju „milo i ljubazno“, nikad se ne smiju ni u prekršaju „prepustiti izljevu strasti, sjećajući se ljubavi kojom je naš Gospodin ispravljao grješnike“.

Krepost umjerenosti zahtijeva i strpljivost, čega je Majka Marija Krucifiksa bila svjesna i koju je osobito gajila i stoga kaže: „Strpljivost uvijek.“ „Strpljivost je krepost koja nam omogućuje da junački podnosimo sve nevolje ovog života; ona nam omogućuje da mijenjamo našu zlu ćud, naš ponosni karakter, naše eksplozije koje obično nazivamo nervozom.“

Neka nas sve Službenica Božja zagovara kod Gospodina da i mi njegujemo krepost umjerenosti radosno živeći pokorničkim duhom korizme.

Strpljivost je krepost koja nam omogućuje da junački podnosimo sve nevolje ovog života.

Majka Marija Krucifiksa

115. godina redovničkih zavjeta Riječke Majke

fra Jure Šarčević, OFM Cap.

U svibnju, na 4. vazmenu nedjelju, nedjelju Dobrog Pastira, proslavili smo 56. svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Papa Franjo u svojoj je Poruci tom prigodom rekao da prihvaćanje Božjeg poziva zahtijeva „hrabrost donošenja odluke“. Prvi učenici, koje je Isus pozvao da budu dio nečega većeg odmah su ostavili mreže i pošli za njim (usp. Mk 1, 18). „Ta odluka za sobom povlači upuštanje u rizik da se ostavi sve kako bi se slijedilo Gospodina i potpuno se posvetilo njemu, te postalo suradnicima u njegovu djelu.“

Stojeći pred veličanstvenim likom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić ostajemo zadivljeni kako je ona, otkrivši Božji plan koji je Bog imao s njom, s radošću prostrla svoj život za Gospodina. Ona je otkrila svoje poslanje i unatoč mnogim protivnostima ostavila je sve te se zaputila bez straha da svoj život potpuno preda u sigurne ruke Vječnoga Kormilara svoga života. Majka Marija Krucifiksa zasigurno je snažno doživjela Božji zov, najprije u svojoj duši jer se ona, kako sama kaže, kao Kći Presvetog Srca

Isusova nije željela nikad udaljiti od njegova zagrljaja kako bi mogla sve raditi na njegovu čast i slavu i spasenje svih duša. Majčino shvaćanje redovničkoga poziva razaznajemo iz njezina zapisa: „Poziv u redovnički život je milost prvog reda i tko mu se odazove vjerno, stječe neprocjenjive zasluge, kako nas uvjerava sam Gospodin Isus Krist.“ U pismu svom duhovniku jednom zgodom kategorički tvrdi: „Bit će mnogo nepravilnosti...“, a zatim dodaje bez ikakve sjene neodlučnosti: „Hoćemo li zbog toga napustiti djelo na koje nas Bog potiče?“ A svoju sestru Irenu hrabri: „Moramo sve učiniti, jer sada je Isus taj koji to hoće.“ Sve su to dokazi da je Marija Kozulić, Majka Krucifiksa, zrelo shvatila svoje zvanje kao Božje poslanje.

Papa Franjo u svojoj ovogodišnjoj Poruci za Svjetski dan molitve za duhovna zvanja također je rekao da „mora postojati obnovljena predanost čitave Crkve – svećenika, redovnika, pastoralnih djelatnika i odgojitelja – da se, napose mladima, pruže prilike za slušanje i razlučivanje“.

U srijedu 8. svibnja ove godine, sestre Presvetog Srca Isusova proslavile su 115. obljetnicu redovničkog oblačenja i prvih zavjeta svoje utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse, odnosno prisjetile smo se toga velikog čina u njezinu životu, njezine posvete i njezina potpunog predanja Bogu po svetim zavjetima. Dakle, prije 115. godina na blagdan Gospe Pompejske - Gospe od Svete Krunice, 8. svibnja 1904. godine Majka Utemeljiteljica je zajedno s četiri prve sestre, odjenula redovničko odijelo i uzela ime Krucifiksa (Raspeta) te položila redovničke zavjete u ruke kapucinskog

provincijala i glasovitoga riječkog kapucina fra Bernardina Škrivanića, a fra Bernardin je na dan njezinih zavjeta objavio i proglasio Majku Mariju Krucifiksu Kozulić utemeljiteljicom i generalnom glavaricom nove Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na hrvatskome tlu.

Sigurne smo da je Majku Utemeljiteljicu pokrenulo djelovanje Duha Svetoga te je ona slobodno i spontano rekla Bogu svoje „Da“, po uzoru na Djevicu Mariju koju je osobito častila, i radikalno je prihvatila evanđeosko-apostolski način života opslužujući svete zavjete u zajednici koju joj je Gospodin darovao.

Svečano euharistijsko slavlje u kapelici Navještenja Gospodnjega u Kući matici na Donjoj Drenovi u Rijeci predvodio je i prigodnu propovijed održao fra Jure Šarčević, provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića iz Zagreba.

Za vrijeme euharistijskoga slavlja sestre Presvetog Srca Isusova koje smo se odazvale na Božji poziv i odlučile živjeti Evanđelje slijedeći stope naše Majke Utemeljiteljice, ob-

novile smo svoje redovničke zavjete – svoju vjernost Bogu. Molile smo da i mi poput nje budemo nositeljice ljubavi Božanskog Srca svima kojima nas Gospodin šalje. Svjesne smo da je mjera ljubavi križ, baš kako je to naglašavala Majka Utemeljiteljica i sama to živjela.

Fra Jure Šarčević je istaknuo kako danas živimo u hladna vremena tehničke civilizacije i mnogih izuma: „Nitko se, međutim, nije sjetio napraviti računalo koje će ljubiti, koje će imati sućuti! Zato danas vama želim, drage sestre, na ovaj dan obnove redovničkih zavjeta, da imate te nježnosti, da imate sućuti jedne prema drugima, jer samo to je ono što svijet danas želi - mnogo sućuti, ljubavi i razumijevanja. A ako mi budemo imali ljubavi one kristolike ljubavi, oh, onda ćemo tek moći učiniti naše samostane ljepšim i bogatijim mjestima za život... i ići dalje i razlijevati se svuda uokolo, pa i do srca onih ljudi koji još Krista nisu ni imali prilike upoznati!“

s. Dobroslava

Čudo ljubavi – spasenje duša

vlač. Kristijan Malnar

Hladni zimski dan gotovo kraja 2018. godine, ipak nije uplašio vjerne štovatelje Riječke Majke koji su u božićnom raspoloženju došli u subotu 29. prosinca 2018. u samostansku kapelu Presv. Srca Isusova kako bi zahvalili Bogu na svemu dobrom u protekloj godini i molili zagovor Službenice Božje za dane nove godine koje će im Gospodin u svojoj dobroti darovati.

Predvoditelj misnoga slavlja vlač. Kristijan Malnar, župnik BDM Karmelske na Donjoj Drenovi u svojoj se propovijedi osvrnuo na čitanja dana istaknuvši: „U prvome čitanju crkva okuplja sve događaje ovih svetih dana u čisti izričaj ljubavi koji ne ostaje samo u veličanstvenom i milosnom događaju Betlehema već se proteže na autentični i svjedočki život svih nas koji smo u Božiću okupani Božjom ljubavi. Kao što nam i govori Majka Marija

Krucifiksa Kozulić: ‘Jaslice, križ, euharistija. To su tri čuda ljubavi!’ – tako nam i sv. Ivan u svojoj poslanici poručuje da ih prepoznamo u stvarnosti života. Ne postoji vjernički život koji ove tri stvarnosti može razdvojiti, jer kao što toplina sunca ne treba samome suncu, tako je i naš autentični i svjedočki život ova tri čuda izraz promijenjene duše božanskom ljubavlju ovoga Božića i snažne odluke da svakoga dana u godini budem istinski dar i blagoslov drugome“.

U konkretnim životnim stvarnostima potrebno je srce trajno usmjeravati Isusu jer „ako nam je srce kod Isusa, tada nam je duša koja je hram Duha Svetoga osvijetljena božanskom svjetlošću, istom svjetlošću kojom je Nebo osvijetlilo zemlju u trenutku Isusova rođenja, svjetlom na prosvjetljenje naroda o kojemu nam danas u Evanđelju kliče starac Šimun primajući Krista u naručje; svjetlom mira, ljubavi, vjere i nade bez kojega ne postoji Božić, svjetlošću vječnom jačom od svih naslada i zamamnih vatrometa ovoga svijeta; svjetlom Isusa Krista koje nas potiče božanskom ljubavlju da i mi sami svakodnevno postajemo najveći dar svojoj braći u nesebičnosti, ljubavi, požrtvornosti, sebedarju i zajedništvu.“

Od trenutka kad ustanemo i stavimo znak križa na svoje tijelo, križem je obilježen naš dan i naš život. Bez križa nema spasenja, bez žrtve se ne ostvaruje ništa veliko. „Otajstvo ljubavi nužno je protkano i žrtvom križa koja nam je i danas naviještena u Evanđelju. No kako se postaviti prema žrtvi u ovom vremenu kada sam pun ushita i snage Duha Svetoga? U prvom redu svaku žrtvu pa i onu najmanju treba primiti kao spasonosnu priliku da svoj život učinim živim prinosom Bogu za spas duša kako nas i potiče Majka Utemelji-

teljica da sve što činimo, činimo za spasenje duša. No što konkretno mogu učiniti? Moliti, predavati Bogu svoju tugu, bol, žalost, suzu kao živu kronicu za pojedinu osobu, pojedinu dušu u čistilištu, jer radost Božića ne može biti odijeljena od tuge Velikog petka. Glavna snaga u tako postavljenom duhovnom životu mora nam biti snaga euharistije, jer bez nje smo ništa. U njoj naše žrtve postižu cilj spasenja duša, u njoj raste naša snaga, u njoj naše molitve bivaju uslišane, u njoj se napunjamo milostima Duha Svetoga za još odvažnije djelovanje u svijetu i samo onda kada Kristu predamo cijeli svoj život ne ostavljajući ništa za sebe ispunjamo svoje zavjete i možemo s Majkom Utemeljiteljicom klicati: 'Nisam ja

više koja živim, Bog je onaj koji živi u meni, u mojim grudima. Poznam ga po slatkoj utjesi kojom me ispunja. Poznam ga po novom žaru u mom srcu koje me zahvaća. Nadoh Ljepotu vječnu. Nikad Te više neću ostavit!''

Vlč. Kristijana, sestre i štovateljke Riječke Majke pozdravila je na kraju mise s. Dobroslava Mlakić, vrhovna predstojnica Družbe i postulatorica kauze potaknuvši sve na ustrajnu molitvu i širenje glasa o svetosti Službenice Božje. Još prije 120. godina Majka Krucifiksa je evangelizirala čitavo riječko područje pa i područje Drenove tako što je svjedočila ljubav Božju skrbeći za siromašne i bolesne.

s. Lidija Turic

Vršitelji Božje volje

Djeca voljene majke radosno joj hrle u susret. Prepoznaju njezinu ljubav i brigu za sve potrebe. Riječka Majka u svoje krilo prihvaća sve ljude, osobito svoje Riječane svakoga 29. u mjesecu u samostanskoj kapeli Presv. Srca Isusova, a oni joj redovito dolaze. Tako je bilo i u utorak 29. siječnja kada su se okupili vjerni njezini štovatelji kako bi molili Majkin zagovor u svim svojim potrebama.

Na molitvu i otvorenost Bogu potaknuo je okupljene vjernike predvoditelj misnoga slavlja fr. Tihomir Zovko, dominikanac. Promišljajući o čitanjima dana koje je Crkva predložila fr. Tihomir se osvrnuo na evanđelje u kojem Isus okreće tadašnje shvaćanje rodbinskih odnosa i postavlja nove kriterije. Njegova braća i sestre nisu samo oni po krvi, nego baš oni koji vrše volju nebeskoga Oca. Vršiti Očevu volju imperativ je za svakoga kršćanina. Iako nije lako ostaviti svoju volju i prihvatiti Očevu, Isus nam svojim primjerom pokazuje da je moguće. Prihvaćanjem Očeve

fr. Tihomir Zovko, OP

volje i križa, Isus ispunjava volju Očevu predajući mu se potpuno na križu riječima: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj“. Fr. Tihomir je potaknuo na promišljanje svojim pitanjem: „Zar to nije trenutak da se svi upitamo činimo li isto?“ U svakodnevnim životnim situacijama pred nas se stavlja pitanje čiju volju želim vršiti, svoju ili Božju.

U konačnici, što čovjek može dati Bogu osim sebe, svoju dušu, svoju volju. Isusu upravo to i čini, potpuno se predaje Ocu kako bi nam pokazao da nema nikakvog drugog načina, nego se sav predati Bogu. Kad molimo Očenaš i izgovaramo riječi „budi volja tvoja“, molimo raspoloživo srce za prihvaćanje Očeve volje.

I život službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić može se promatrati kao ži-

vot traženja i življenja volje Božje. U svojim je spisima i sama zapisala vapaj duše: „Da činim uvijek volju Božju, da uvijek živim sjedinjena s Bogom...“

Svaka sv. misa i slušanje Božje riječi može nas potaknuti na molitvu Duhu Svetomu da nas prosvijetli što je volja Božja za nas kako bismo je u svakodnevnom životu i izvršili.

s. Lidija Turić

Zahvaćenost evanđeljem

U kapeli Presv. Srca Isusova zadnji dan veljače, u četvrtak 28. veljače, obilježili smo Dan Riječke Majke. Sv. misu i prigodnu propovijed održao je fra Milan Šokčević, trećoredac s Pehlina. „Pokora, pokora, pokora i poniznost uvijek. Udijeli mi, Gospodine, duboku poniznost i milosrdnu ljubav. Duh n prestane molitve i stalnost u prisutnosti Božjoj. Čistoća i samozataja. Razboritost, vjera, nada, ljubav, ljubav prema Bogu i bližnjemu.“ Čitajući ove misli iz spisa Majke Krucifikse, fra Milan nas je podsjetio na važnost uranjanja u ljubav Božju i potpuno predanje njego-

voj volji kako je to činila i službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Samo duša uronjena u tajnu ljubavi Božje može i riječima izreći svoje potpuno predanje. Za dušu Riječke Majke „život je bio pjev stvorenja svome Stvoritelju. ‘Svevišnji slavni Bože, prosvijetli tamu moga srca i podaj mi ispravnu vjeru, sigurno ufanje i savršenu ljubav, smisao i spoznaju Gospodine, da vršim tvoju svetu i istinsku volju...’ kliktao je Božji trubadur sv. Franjo spoznavši volju Božju. A na jednom mjestu istim duhom klikće i Majka Krucifiksa: ‘Kamo god okrenem svoj pogled, Tebe vi-

fra Milan Šokčević, TOR

dim, silni Bože, divim Ti se u tvojim djelima, prepoznajem Te u sebi. Zemlja, more i nebesa o Tvojim moći govore. Ti si svuda i svi mi u Tebi živimo. Majki Utemeljiteljici kao i sv. Franji te tolikim posvećenim dušama ideal života bio je Isus Krist. Prionuti uz Krista, zagrliti Krista, zagledati se u Krista, živjeti Krista sve dotle da se može s Pavlom reći: "Ta meni je živjeti Krist" (Fil 1, 21)."

Fra Milan je potom podsjetio na važnost Drugog vatikanskog koncila koji redovništvo potiče na odvažnost u življenju obnovljenog posvećenog života u sadašnjosti s pogledom u budućnost, ali ne zanemarujući pritom svoju prošlost, citirajući riječi sv. Ivana Pavla II. koje je uputio redovništvu u Apostolskoj pobudnici o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu *Vita consecrata*: „Vi nimate samo slavnu povijest koje se treba sjećati i koju treba propovijedati, nego 'veliku povijest koju treba izgraditi!' Gledajte u budućnost, u koju vas šalje Duh Sveti da s vama učini još velikih stvari“ (VC, 110).

Važno je govoriti o povijesti Družbe i duhovnosti koju je živjela Utemeljiteljica „da bi očuvali svoj identitet živim, kao i otvoriti se istini i priznati nadahnuće utemeljitelja, tj. onu izvornu duhovnost i crkvenost koja je bila voditeljica u osnivanju zajednice. To će jačati jedinstvo zajednice i osjećaj pripadnosti svih članova da želimo živjeti i nastaviti djelo naše Majke. Nije to prekanje po prošlosti ili njegovanje beskorisne nostalgije, nego da se prisjetimo puta prethodnih naraštaja kako bismo u njima otkrili iskru nadahnuća, ideale, projekte, nosive vrijednosti utemeljiteljice i prvih zajednica. Potrebno je na ispravan način čitati vlastitu povijest i njegovati izvornu duhovnost te se uteći u zagovor i molitve i čašćenja zaštitnika našega posvećenja: Presvetu Djevicu Bogorodicu Mariju koja je uzor našega posvećenja svemogućemu Bogu časteći njezine blagdane Bezgrešnoga Začeca, kada je bila izabrana za prvine posvećenosti, te Navještenja kada je pristala vršiti volju Božju i izrekla svoj 'Fiat'. Osim toga, ugledati se i na duhovnost: sv. Franje Asiškoga i sv. Marije Margarete Alacoque, dvoje posvećenih osoba koje su pokazale svijetu u svome vremenu: da je ljubav neljubljena i da se mora dati zadovoljština za ljubav njegova milosrdnoga Srca. Imajmo hrabrosti probuditi sjećanja na vlastitu povijest zajednice i zahvaljivati Bogu za tolike darove što ih je udijelio preko pobožnosti, molitava i žrtvi prijašnjih sestara. One sve žive u nama i dužni smo ih štovati ne samo radi vremenitog nego duhovnoga bogatstva koje proizlazi iz ove zajednice. Od početka posvećeni život je plod poziva Duha Svetoga na nasljedovanje Isusa Krista kako nam je objavljeno u evanđelju. I za našu Majku Krucifiksu apsolutno pravilo života nje i njezinih sestara je evanđelje, a sve ostalo Konstitucije i Direktorij samo su sredstva i načini koji pomažu živjeti tu puninu nasljedovanja.“

U osluškivanju poticaja Duha Svetoga i nasljeđujući u današnjem vremenu duh i karizmu Utemeljiteljice možemo se pitati jesmo li doista zahvaćeni evanđeljem, „je li ono doista ‘uputa’ za moj svakodnevni život i za djela koja sam pozvana činiti? Ono je zahtjevno i traži da se živi radikalno i iskreno. Nije samo dovoljno čitati evanđelje, nego Isus traži od nas da oslušujemo nadahnuća Duha Svetoga, da provodimo u djelo i živimo te njegove riječi. Moram se ozbiljno zapitati: je li Isus doista prva i jedina ljubav moga srca, kao što sam to čvrsto obećala prilikom polaganja svojih zavjeta? Jesmo li od Isusa naučili što je ljubav i kako ljubiti? Je li naše srce poput njegova? Isus nam je pokazao primjerom brigu za raspršene i jadne ljude: suosjećao je s njima, darivao im svoju riječ, ozdravljao bolesne, hranio gladne, prinio sav svoj život za njih, a nas je preko naših utemeljitelja pozvao da na najrazličitije načine: molitvom, propovijedanjem evanđelja, katehezom, poučavanjem, službom u zajednici, siromasima, bolesnima, mladima, predstavimo Krista raspršenim ovčama svijeta. Maštovita je ljubav i ona nema prepreka ni granica, jer otvara bezbrojne putove za nošenje evanđelja u različite krajeve i najrazličitije društvene sredine.“

Radostan život posvećenih osoba govori o Bogu koji je ispunio naše srce i učinio nas sretnima, poručio je fra Milan, a osoba koja

je ispunjena Bogom nema potrebu tražiti svoju sreću negdje drugdje, jer se pronašla u Bogu. Ispunjena Bogom postaje „prorok“, ima sposobnost „probuditi svijet“ može služiti drugima na najrazličitije načine navješćujući im Kristovu radosnu vijest, darujući im nadu i ljubeći neljubivo. Isus je poslao svoje učenike da pođu po svem svijetu, a danas te riječi upućuje i nama, zaključio je fra Milan te dodao: „Postoji, sestre, čitav svijet koji nas čeka: osobe koje su izgubile nadu, obitelji u teškoćama, napuštena djeca, mladi koji ne vide svoju budućnost, bogati koji su prazna srca, muškarci i žene u traženju smisla svoga života, oni koji Boga žedaju. Svi oni čekaju na tebe i mene“.

Riječi zahvale predvoditelju fra Milanu uputila je i postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić te pozvala vjernike na molitvu izrazivši svoju duboku vjeru u svetost Majke Krucifikse koja uslišava molitve svojih vjernih štovaljaka. Majka Utemeljiteljica dok je boravila u Risiki na otoku Krku znala je posjetiti samostan franjevac trećoredaca gdje se ispovijedala i primala duhovnu okrepku, istaknula je s. Dobroslava. Osim toga, nakon izgnanstva sestara na hrvatski teritorij, franjevac trećoredac fra Bonaventura Zec održao je sestrama duhovne vježbe poslije kojih su one obnovile svoje redovničke zavjete.

s. Lidija Turić

Pozvani na ljubav

o. Vatroslav Halambek, DI

U korizmeni petak, 29. ožujka, razmatrali smo muku i smrt našega Spasitelja u postajama križnoga puta prema spisima službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulici kao duhovnu pripravu na euharistijsko slavlje koje je predvodio isusovac o. Vatroslav Halambek, duhovnik u Bogoslovnom sjemeništu Ivana Pavla II. u Rijeci.

Korizmeni hod neprestano nas poziva na obraćenje, a u molitvi dana izričemo vapaj da nikad ne zalutamo s Božjega puta. U misnim čitanjima Bog nam progovara i upozorava nas preko proroka da, kada zbog svojih slabosti skrenemo s pravoga puta, uvijek se možemo vratiti, promijeniti smjer, ići pravim putem, a ne stranputicama. Svetopisamske riječi itekako nam mogu poslužiti kao temelj za naše životno snalaženje. Dvije zapovijedi ljubavi tako se isprepliću da se ne mogu živjeti isključujući jedna drugu. Trajno odzvanja Isusov

poziv na ljubav. Pozvani smo ljubiti zato jer smo ljubljani, jer smo spašeni! I mi u korizmi ponovno proživljavamo tu spašenost u otajstvima Kristove muke, smrti i uskrsnuća. Naš odgovor na Isusovu ljubav trebao bi biti disanje zajedno s Isusom za ovaj svijet. Službenica Božja je to dobro shvatila i živjela. „Zahvaćena Bogom, ona ne može tu zahvaćenost zadržati za sebe, nego mora priteći u pomoć onima kojima je pomoć potrebna. Riječka Majka to čini temeljnim djelima milosrđa: hraneći gladne i poučavajući neuke“, rekao je o. Halambek. U svojim spisima Majka Krucifiksa preporučuje sestrama da nauče djecu i mlade hoditi s Bogom, osloniti se na njega, ali također potiče svoje sestre da se pobrinu da djeca imaju dovoljno hrane i ljubavi. Svjesna je da ne može sama učiniti mnogo, ali ni njezine sestre same, potrebni su i drugi koji će im u tome pomoći. Posvećene osobe su most između zemlje i neba. „Isus je umro za sve, a ako je neke pozvao da mu budu blizu, onda je to zato da pomoću njih Isus bude blizu ovome svijetu“, istaknuo je o. Halambek te dodao „i kad ne možemo ništa drugo pružiti, onda možemo moliti za potrebe ovoga svijeta“. Gospodin nam daruje samoga sebe u euharistiji kako bismo mogli ljubiti druge i biti im blizu. Hraneći se Kristovim tijelom, bit ćemo osnaženi ići pravim putem, ljubiti brata čovjeka i ne zaći na stranputicu. U otvorenosti Bogu u molitvi možemo u svome srcu proživljavati ona otajstva ljubavi koja će nam pomoći razumjeti Kristovu ljubav, u nju se usađivati kako bismo tu ljubav mogli širiti ondje gdje nas Bog šalje. Kad susretnemo Boga u molitvi i meditaciji, ne možemo ne biti radosni i tu radost ne širiti oko sebe.

s. Lidija Turić

Računati s Bogom

don Filip Kucelin

Na blagdan sv. Katarine Sijenske, crkvene naučiteljice i suzaštitnice Europe, u ponedjeljak 29. travnja proslavili smo u uskrsnoj radosti Dan Riječke Majke u kapeli Presv. Srca Isusova u Pomeriju.

Promišljajući o dvjema ženama velike vjere, sv. Katarini Sijenskoj i službenici Božjoj Majci Mariji Krucifiksi Kozulić, predvoditelj euharistijskoga slavlja don Filip Kucelin, župnik Gospe od Ružarija u Ražancu, u Zadarskoj nadbiskupiji, istaknuo je da su nam obje u ostavštinu ostavile zadatak da ljubimo Boga i bližnjega. „Upravo smo nakon ovih uskrsnih dana slušali Isusove riječi s križa: ‘Evo ti majke’. Isus nam je ostavio svoju Majku da nam svima bude majka ovdje na zemlji, ali se služi i svima nama, ako mu to dopustimo, da budemo očevi i majke drugima oko nas. Marija Krucifiksa je čula Isusov poziv, i možemo reći, zaslužila da je nazivamo Riječkom Majkom. Njezina duhovna djeca, nastavljaju njezino djelo.“

Ljudi današnjice u svojim susretima i razgovorima često znaju ponavljati kako nemaju vremena i uvijek su umorni. Zašto je to tako, zapitao se don Filip promišljajući o evanđelju dana gdje evanđelist Matej govori o Isusovu pozivu svima umornima i opterećenima

da dođu k njemu gdje će zasigurno naći svoj odmor (usp. Mt 11, 25-30). Nekada teško razumijemo Isusov govor, jer možda nismo naučili na težinu njegovih riječi i zahtjeva koje pred nas stavlja. No u tome nam mogu pomoći oni koji su bili blizu Isusa, naslonjeni na njegovo Srce. Majka Krucifiksa imala je to iskustvo blizine i Bogu i čovjeku. „Vidi se iz njezinih misli, iz njezinih pisama da je to žena koja duboko promišlja evanđelje i na tome se hrani. Duboko promišljanje znači shvatiti evanđelje vrlo osobno“, rekao je don Filip. U prvim Konstitucijama Pobožne udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova svojim duhovnim kćerima Majka Krucifiksa pojašnjava da je svrha Udruge težnja za što potpunijim savršenstvom i vježbanjem u ostvarenju kršćanske ljubavi. Potrebno je imati savršenu ljubav prema Bogu, iskrenu ljubav prema sebi, žarku i djelotvornu ljubav prema bližnjemu. Ljubav je to koja se ponajprije odnosi na Boga, pa na bližnjega, ali ne treba ni zanemariti vlastito posvećenje. Službenica Božja bila je svjesna da Božja ljubav treba zaživjeti u srcu svake pojedine sestre. Nekada je naša ljubav kupoprodajna i interesna pa i u odnosu prema Bogu Ocu. No Bog nam ne daje uvijek ono što mi hoćemo, ali nam nikad ne uskraćuje sve ono što nam treba. Doista, Bog nas daruje onim potrebnim za naš život kako bismo ga mogli ljubiti, ali i služiti mu u potrebnima. „Sveci djeluju s lakoćom. Svecima djelovanju po Božju nije napor, nego je njihov način i stil života. Oni uočavaju problem, ispune se Duhom Svetim i kreću. U djelovanju Majke Krucifikse, čitajući njezin život, može se vidjeti da su mnoge njezine odluke, gledano našim očima, potpuno nerazborite. No Službenica Božja je u svom životu u svemu računala s Bogom i zato je dovršavala gradnju Zavoda i

sve što je radila. Bog je onaj koji je poticao ljude da joj pomognu u tome, da se 'račun ispuni i da se plati.' Koliko mi računamo s Bogom, zapitao se don Filip, a odgovor se nametnuo: Koliko računamo s Bogom ovisi o tome kakav pogled imamo na same sebe. Isus nas poučava da ljubimo bližnjega kao same sebe, a jedino što mi čujemo je da ljubimo bližnjega bez obzira na sve. No ako mi sami sebe ne ljubimo, kako ćemo onda ljubiti bližnjega? „Često zaboravimo ljubiti sebe. Gledati u sebi sliku Božju. Biti svjesni svoga dostojanstva, onoga što mi jesmo. 'Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo' (1 Iv 3, 1). I ako nemamo ljubavi za sebe i ne prihvaćamo se kao jedinstveni koji ne moraju biti kao netko drugi, ne možemo istinski ljubiti drugoga. Tek osoba koja je svjesna sebe i sebe prihvaća može djelovati po Kristovoj zapovjedi ljubavi. Marija Krucifiksa bila je svjesna važnosti ljubavi prema sebi, dobro je čitala zapovijed ljubavi i zato je stavila u Konstitucije Udruge preporuku da sve

članice imaju 'iskrenu ljubav prema sebi'. Ako ne ljubim sebe, kako ću onda ljubiti drugoga, jer ono što nemam, kako ću dati? Ako ne ljubim, pomaganje drugima bit će mi križ, a ne radost.“ Don Filip je potom podsjetio da sveci djela ljubavi čine s lakoćom, a sasvim drukčije shvaćaju križ. Pozvao je okupljene vjernike da sebe promatraju uvijek u odnosu prema Bogu te se prisjetio kako ljudi kad se dijete rodi znaju tražiti fizičku sličnost djeteta i roditelja. Upravo ta slika može i nama danas pomoći. Djeca smo jednoga Oca i trebamo biti prepoznatljivi na taj način, da oni koji nas promatraju, mogu u nama prepoznati dobrotu i ljubav Očevu. Riječka Majka je tako živjela, bila je uistinu majka koja je ljubila sve. U njezinu životu možemo prepoznati Božju sliku, ljubav i brigu Presvetog Srca Isusova za svakoga čovjeka.

„Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim“

(Mt 11, 29-30). Službenica Božja se odazvala Isusovu pozivu i u trenucima umora nalazila je odmor u Srcu Isusovu. „Pravo značenje riječi ‘jaram’ u današnjem se vremenu gotovo izgubilo, a ona ipak nosi u sebi tako duboko značenje. Umorni smo, jer dopuštamo da nas ‘ujarmljuju’ i ‘podjarmljuju’ oni koji nam ne mogu jamčiti vječnu nagradu i koji nas puštaju da se mučimo sami. ‘Uzmite jaram moj’, poziva Isus. Krist je onaj koji prvi nosi jaram. Kad čovjek sam nosi jaram života, onda i pada pod njegovim teretom. Nositi jaram zajedno s Kristom znači ići ukorak s njim, zajedno s njim. Majka Krucifiksa razumije što Isus želi reći kad govori o ‘jarmu’, jer duboko razmišlja nad Božjoj riječju. Ona prepušta vodstvo Kristu, svjesna da bez njega ne može učiniti ništa, a idući zajedno s njim može sve, jer joj on daje potrebnu snagu.“ Službenica Božja u svojim se pothvatima ne pita stalno „kako će to biti“, jer brigu o svemu prepušta Bogu, računa s njim, vjeruje mu. Sve što je Majka Krucifiksa napravila u svojem životu, napravila je zato što je vjerovala u Boga. „Znači li to da mi ne vjerujemo u Boga“, upitao se don Filip? „Ne znači, ali možda nismo ono-

liko Božji koliko je bila Riječka Majka.“ Ono što nas danas sprječava u prepuštanju Bogu su ‘instant rješenja’. Često se u Rimu zna čuti ‘Rim nije izgrađen preko noći’. Tako je i s našom duhovnošću. Naš hod prema Bogu i rast u duhovnosti ne događaju se preko noći. Često bismo htjeli ‘instant rješenja’, stvoriti nešto od danas do sutra, ali to tako ne ide.

U klanjanju poslije sv. mise imali smo priliku posvijestiti si tko smo, kamo idemo i koga slijedimo. Primili smo Duha Svetoga koji nam daje snagu stvarati i činiti dobro. Imali smo prilike i donijeti dobre odluke, a jedna od njih je bila i uzeti jaram Kristov i zajedno s njim ga nositi kako ne bismo bili prepušteni sami sebi.

Na kraju sv. mise izmolili smo Zagovornu molitvu za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Don Filip je izrazio radost što je bio među sestrama i predvodio ovo misno slavlje. Ohrabrio je štovatelje Riječke Majke i svima preporučio: „Govorite o njoj! Govorite o njoj svima! Ona je naša! Tu je izniknula. Potičite i druge da joj se utječu u molitvama“.

s. Lidija Turić

Tri stvarnosti duše

Vjernici slatinske župe sv. Josipa u kojoj se nalazi samostan Gospe Lurdske svakog 29. u mjesecu redovito se okupljaju u molitvi i cjelodnevnom klanjanju za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

Naša s. Krešimira Vuleta koja je vjeroučiteljica u slatinskoj školi potiče i djecu na molitvu, a oni se rado odazovu i na klanjanje. Osim djece, tu su i mladi te obitelji koji cijeli dan bdiju u molitvi pred Presvetim Oltarskim Sakramentom donoseći pred Isusa sve one koje nose u svom srcu.

U srijedu 29. svibnja sv. misu je predvodio vlč. Nikola Jušić, župnik Bl. Ivana Merza, a suslavio je vlč. Dragan Hrgić, župnik Sv. Josipa u Slatini.

Na početku svoje propovijedi vlč. Nikola je podsjetio kako je Isus u dvorani posljednje večere govorio o dvjema stvarnostima: o našoj, ali i svojoj stvarnosti. „Govori o svojoj

smrti kao o odlasku onome koji ga je i poslao. Ne govori o ništavilu, nego o prijelazu. Govori i o našoj stvarnosti, našem doživljaju smrti. Isus kaže: Žalošću se ispunilo vaše srce (usp. Iv 16, 6), jer smrt naših bližnjih uvijek je za nas velika žalost, a za nas naša smrt, velika tjeskoba. No Isusov pogled ide u domovinu, ondje gdje smrti nema, gdje je vječnost slave Očeve. Isusov pogled ide u zagrljaj Očev. Isusov pogled vidi mnoge s koji će se udomiti u Očevu domu. I zato je njegov odlazak Ocu, za njega i radost. za Njega radost. Njegovo predanje u smrt je predanje u ruke ljudi da se ispuni Očev naum. Koliko god to bilo bolno, on gleda u Onoga u čije ruke predaje duh svoj. Zaustavlja se i govori da će njegova smrt otkriti neke stvarnosti – stvarnost grijeha, stvarnost pravednosti i stvarnost osude.“

Govoreći o stvarnosti grijeha, vlč. Nikola je protumačio kako su ljudi onoga vremena počevši od Kaife, Heroda i Pilata, pa do židov-

ske svjetine, bili uvjereni da čine nešto dobro za narod osuđujući Isusa Krista. Koliko je zapravo bilo ljudske zloće, kad su ga ponizili pa čak stavili i natpis iznad njegove glave „Ovo je Isus, kralj židovski“. Isusova smrt i umiranje na križu, u satniku probuđuje srce i razum te on zadivljen govori: „Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj“. O tome svjedoči i evanđelist Matej kad piše da je zemlja uzdrhtala, sunce se pomračilo, a narod, odlazeći s Golgote, udarao se u prsa (usp. Mt 27, 45-56). Trebalo bi i danas prepoznavati grijeh, u nama, i oko nas, te reagirati kršćanski na njega.

Kada se promišlja o stvarnosti pravednosti, Isus nam je itekako primjer kako je živjeti na ispravan način. Isus je iz poslušta postao čovjekom, prihvatio siromaštvo i svu bijedu ljudske naravi te ostao poslušan Ocu u svemu, sve do smrti na križu, kako kaže sv. Pa-

vao. „Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno ‘prigne svako koljeno’ nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ“ (Fil 2, 9-10).

Osuda je treća stvarnost koja je nama ljudima tako bliska i gdje često padamo. U smrti Isusovoj pobijeđena je sotona, pobijeđena je smrt. I svaki čovjek, kaže apostol Pavao, krštenjem postaje dionikom Kristove smrti, ali i uskrsnuća. I koji god smo kršteni, s Kristom smo ukopani, da bi s Kristom i uskrsnuli. Grijeh postoji, ali grijeh prepoznaje samo ona duša koja je zagledana u Boga. Ta duša živi od nadahnuća duha koji je posvećuje, čisti i podiže. Ta duša prepoznaje Božju ljubav i kloni se zla ovog svijeta te nastoji činiti dobro baš onako kako je Isus činio. Takva duša ima se pravo nadati zagrljaju vječnog Oca, ulasku u vječni dom.

U spomen blaženog preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, podsjetio je vlč. Nikola, pokušavamo i mi danas u njezinu životu otkriti ove tri stvarnosti vjerničke duše: grijeh, pravednost i osudu. „Njezina duša gledala je grijeh svijeta, zbog ljudske naravi bila je i dionica grijeha, ali je gledala i Onoga koji je radi naših grijeha razapet na drvo križa. Duboko se kaje za sve svoje slabosti i nesavršenosti i teži suobličiti se Isusu Kristu raspetom, ali i uskrsnulom.

Stoga je i uzela redovničko ime Krucifiksa – Raspeta, jer bila raspeta između zemlje i neba, između onoga što nosi tijelo i onoga kamo duša smjera. Pobjeđuje u njoj duh i njezina duša postaje dom u kojem prebiva slava Očeva i ljubav prema Božanskom Srcu koje nas je ljubilo sve do smrti na križu. Pobjeđuje i grijeh svijeta jer čini djela koja ovom svijetu nisu svojstvena. I dok se svijet muči u svojoj sebičnosti, i gramzljivosti, ona daje sve što ima, i više od toga. Čak i prosjači kod onih koji obiluju, kako bi dala onima koji oskudijevaju. Tako nadomješta što nedostaje ljudskoj pravednosti i postaje Majkom siromaha. Ona s pravom nosi želju u sebi udomiti se u Božanskom Srcu, u njemu naći svoju konačnu

zaštitu, puninu i smisao svoga života. S obzirom na osudu, nije li njezin način života bio izazov mnogima koji su živjeli u svijetu grijeha, sebičnosti i zloće? Nije je njezin način života bio osuda njihovim životima? No promatrajući život Službenice Božje mnogi se pokušavaju vratiti Bogu, osuditi u sebi zlo i Zloga, te sudjeluju u njezinu djelu zbrinjavanja siromašnih i nemoćnih. Svako naše odreknuce od grijeha, osuda je Zloga.“

Vlč. Nikola je vjernike potaknuo da traže nadahnuće Duha Svetoga kako bi po primjeru Majke Krucifikse u svojim sredinama činili djela ljubavi.

*Mihaela Martinović
s. Lidija Turić*

Utažiti Kristovu žed

o. Vatroslav Halambek, DI

U subotu 29. lipnja prisjetili smo se života dvaju velikana Katoličke Crkve, apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, koji su dali velik obol današnjem shvaćanju i razmatranju ispravnog načina nasljedovanja Kristova života.

Euharistijsko slavlje u našoj kapeli Presv. Srca Isusova, na Pomeriju u Rijeci, predvodio je o. Vatroslav Halambek, duhovnik u Bogoslovnom sjemeništu Ivana Pavla II. u Rijeci.

Na početku svoje propovijedi rekao je kako imamo više razloga za promišljanje o ovim svecima te kako postoji snažna veza između njihovih života i života naše utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse Kozulić, čijeg preminuća se svakog 29. u mjesecu prisjećamo. Isus je ovlastio apostole da opraštaju grijeha, i kome god otpuste grijeha, bit će im oprosteni, što kasnije potvrđuje sv. Petar, te piše kako smo svi mi na to pozvani. Rijječ je, dakle, o međusobnom praštanju. Čak i sv. Augustin kaže: „Razriješi tri puta ljubavlju,

što si tri puta strahom svezao“. Moglo bi se to primijeniti na sve nas, no treba se prisjetiti nekih stvari za koje smo mislili kako ih nećemo moći oprostiti do groba, a zapravo danas ih više ni ne pamtimo. Stoga treba prepustiti nešto našem lošem pamćenju, pa s time i našoj ljubavi prema bližnjemu, potaknuo je o. Halambek.

U današnjim čitanjima, međutim, ne uočavamo samo apostola Petra, nego i Pavla. Sv. Pavao se spremao na odlazak, ali zapravo je znao da polazi na najdublji i najsavršeniji susret. Ono što nama teško pada, zapravo je najljepši susret koji ćemo doživjeti iza smrti, a pratit će nas naša djela. Naša Utemeljiteljica znala je prikazivati žrtve koje je svakodnevno činila za silnu siromašnu djecu i odrasle građane Rijeke, za Krista, koji je raspet bio za nas. Nikada se nije požalila, pa čak ni u bolesti, te je sve primala s velikim pouzdanjem u Kristovu ljubav. O. Halambek se zapitao: „Kako mi danas izgaramo za kraljevstvo Božje? Kako mi shvaćamo molitvu za druge?“ Najprije, preporučio je, da svojom molitvom i najiskrenijom željom mi, na neki način, oblačimo svoje bližnje u „skafander“ kako im nikakva nezgoda ne bi mogla naškoditi pa čak ni naša vlastita zloba!

Naša bi molitva morala biti poput satelitskog prijenosa valova. Kada zemlja šalje valove na satelit, satelit te valove prima, pojačava i drugim frekvencijama šalje na naše prijemnike. Tako i mi, kada šaljemo valove svoga srca Bogu, On ih prima, konvertira i pojačava tako da ih onaj drugi još ljepše primi, i drukčije i bolje nego što mi primamo. Zadaća molitve zajednice vjernika je i da moli za svoje nadstojnike. Poziv nam je uputio o. Halambek, da uživamo uronjeni u Božje Srce i da nas ono

oblikuje za naše međusobne odnose i našu ustrajnost u ljubavi, a upravo to i je najteži posao - uranjati u Boga.

U kapeli Misionarki Ljubavi uz Raspelo stoji zapisano „Žedan sam“. O. Halambek se prisjetio života Majke Terezije te istaknuo kako se ona sitna, niska stasa i ponizna duha brinula za one koji su na kraju života da preminu u dostojanstvu, a nekoliko desetljeća prije nje i Majka Krucifiksa se brinula za one koji su na početku života, da žive u dostojanstvu. Svi bismo trebali shvatiti, bez obzira čime se bavili, da svojim načinom života i djelovanja utažujemo Isusovu žeđ kako bi nje-

va ljubav i plemenitost prožela naš svijet, i po našim rukama, i po našim molitvama.

Vrhovna predstojnica Družbe i postulatorica kauze Službenice Božje s. Dobroslava Mlakić uputila je riječi zahvale o. Halambeku za svečano misno slavlje. Osvrnula se na govor o. Halambeka o utaživanju Kristove žeđi te podsjetila da je i geslo Pobožne udruge kojoj je pripadala Riječka Majka bilo „Utažiti žeđ raspetom Kristu“, a ona se u svom djelovanju nadahnjivala evanđeoskim riječima „Što god učiniste jednome od ove moje braće, meni učiniste!“ (Mt 25, 45).

Mihaela Martinović

Koja je zapovijed prva od svijet?

Isus odgovori:

Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin

Bog naš Gospodin je jedini.

Zato ljubi Gospodina Boga

svojega iz svega srca svojega,

iz sve duše svoje, iz svega uma

svojega, i iz sve snage svoje!

Druga je: Ljubi svoga bližnjega

kao sebe samoga. Nema druge

zapovijedi veće od tih.

(Mk 12, 28-31)

Darovati život Bogu

fra Josip Vlašić, OFM i mons. Nikola Imbrišak

U mjesecu svibnju koji je posvećen Majci Božjoj, kada tisuće vjerničkih duša koje časte njezino Presveto Srce, uzdižu svoja srca Bezgrešnoj Djevici, 29. svibnja, na svečanom misnom slavlju na Pomeriju koje je predvodio fra Josip Vlašić, franjevac iz Pazina, uputili smo i mi svoje molitve Gospodinu za proglašenje blaženom Riječke Majke, za koju su već mnogi zasigurno čuli, da je, baš kao i Isusova majka Marija, u jednom ključnom životnom trenutku uzviknula Raspetoj Ljubavi: „Da, Gospodine! Neka mi bude!“

Kroz vrijeme od Uskrsa pa sve do Uzašašća pratimo život prve Crkve te promatramo kako su živjeli prvi učenici nakon Isusove smrti. Lijepo je vidjeti kako je baš ta mala šačica ljudi pronijela Radosnu vijest sve do današnjih dana. Vidi se također da im život nije bio nimalo lagan, niti vrijeme naklonjeno, no oni nisu odustali. Vjerovali su kako je Gospodin bio s njima te su uslijed svih tih nevolja uspjeli sačuvati radost srca. Samo Krist zna kolike muke i boli je toliko puta trpjela Majka Marija Krucifiksa za njeга, no nije odustala od nauma na koji ju je sam Gospodin pozvao. U Djelima apostolskim možemo pročitati kako su učenici bili radosni jer su mogli pretrpjeti

za Isusa. Na prvi pogled, kontradiktorno. Oni su trpjeli, a bili su radosni. I to je nešto što nas može pozitivno frustrirati, tj. provocirati. Naime, mi kad trebamo za nekoga nešto potrpjeti, mi smo tužni, depresivni, čak razočarani. A prva zajednica vjernika, Isusovih učenika, bila je radosna, jer su znali da im je kroz mnoge nevolje proći kako bi došli u kraljevstvo Božje. Kad je pred nama jasan cilj, onda sve nekako lako možemo podnijeti. Učenici su lako izdržali jer su imali cilj pred očima, jer su bili potpuno predani Gospodinu.

Fra Josip je potom govorio o apostolu Pavlu koji je došao u Atenu, u središte grčke kulture. Ne boji se susresti ljude, već im otvoreno propovijeda, govori njihovim riječima, ali potpunu novost za njihove živote. Pavao je odvažan u svom navještaju Krista. Ne boji se ruganja, ni odbacivanja. Primjer nam je da se ni mi ne uplašimo kada naiđemo na suprotna mišljenja. Ne trebamo se bojati govoriti o Isusu, navijestiti drugome evanđelje, govoriti o Bogu, ohrabrio je fra Josip, iako će drugi reći da smo možda nazadni i da ono što govorimo nije popularno. Kako Pavao nastupa? Pavao u Ateni vidi mnoštvo nekakvih kipova, od kamena od željeza, grčke bogove. No ne uzima ništa u ruke čime bi to uništio. Pavao pristupa Atenjanima mudro, dapače na vrlo kulturnan, pristojan, tako uljudan i obziran način. U svom nastupu pokazuje izrazito poštovanje prema čovjeku, bez obzira što se ne slaže s njim, jer prepoznaje u tim ljudima onu duboku čežnju za Bogom. Kasnije će i sv. Augustin reći da čovjek uvijek i trajno traži Boga i da je nemirno čovjekovo srce dok se ne smiri u Gospodinu. Lijepa je to pouka za nas danas. Atenjani se rugaju Pavlu, a on je tako uljudan, tako fin. Snažna poruka svijetu

koji kršćaninu nije naklonjen. Imamo prilike na mnogim mjestima susresti osobe koje ne dijele naše mišljenje. Pavao nam govori da ostanemo s njima, da im se ne idemo osvećivati, nego da budemo ljubazni prema njima. On traži načina kako pristupiti drugome. Najprije im govori da živimo u Bogu, u njemu se mičemo i jesmo, a onda propovijeda Krista raspetoga koji podnosi muku i smrt radi grijeha čovječanstva kako bi ga spasio i otkupio svojim uskrsnućem. Govor o uskrsnuću ohrabruje. Pavao hrabro naviješta uskrsnuće, vječni život s Isusom u slavi. Atenjani mu se nastavljaju rugati, ne razumiju taj govor. No Pavao ostaje hrabar u naviještanju onog što je istina. To je još jedan poticaj nama, da ostanemo vjerni Božjem zakonu i njemu se pokorimo, a ne da ga razvodnjavamo i podlažemo sebi, nekim svojim kriterijima, bez obzira što drugi mislili o tome. Važno je da budemo hrabri. No iako su mu se mnogi rugali, ipak su neki pošli za njim. Neki vjernici su ostali do kraja s Pavlom, poput Dionizija Areopa-

gita i žene po imenu Damara. To su bili prvi kršćani po kojima je evanđelje došlo do nas. I vidimo da u odnosu s Bogom nije važno biti dio svjetine na aeropagu, nego odazvati se navještaju, staviti se na raspolaganje Gospodinu i njemu predati svoj život. Sjetimo se još jedne žene u Djelima apostolskim, Lidije, prodavačice skrleta, koja je nakon susreta s Isusom po Pavlovim riječima učinila da se krsti cijeli njezin dom.

I mi se danas okupljamo oko jedne takve žene, čiji je život tako poticajan. Marija Krucifiksa u svome vremenu koje je bilo teško stavila je Bogu na raspolaganje cijeli svoj život. Već kao djevojka odgovorila je na Božji poziv, na njegovu ljubav koju je osjetila u svom srcu. I širila ju je posvuda.

Neka primjer prvih kršćana i Riječke Majke bude poticaj i nama da, bez obzira kako teško bilo, ostanemo vjerni Bogu i njemu predamo svoj život.

Mihaela Martinović

Hodočašće sestara u marijansko svetište Mariatrost (Graz)

U subotu 8. lipnja, trideset osam sestara Presvetog Srca Isusova uputile su se iz Rijeke predvođene vrhovnom predstojnicom Družbe s. Dobroslavom Mlakić, stopama svoje utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić na hodočašće u marijansko svetište Mariatrost - Marije Utješiteljice, u Graz, u Austriju.

Uvijek su duše željne intenzivnoga duhovnog života privremeno napuštale mjesto svoga boravka i odlazile u samoću ili poznata svetišta gdje su oslobođene svakodnevnih briga i poslova u tišini doživljavale svoj susret s Bogom.

Tako je i Majka Marija Krucifiksa Kozulić bila pobožna hodočasnica mnogih svetih mjesta, osobito marijanskih svetišta, jer je nosila u svojoj duši veliku težnju i čežnju za svetošću, a njezina su hodočašća uvijek bila spojena s ljubavlju i brigom za druge, za po-

trebite.

Majka je imala veliko srce za potrebite i nije se držala slova zakona, nego kako kaže sv. Pavao: Ljubav nadilazi zakon (usp. Rim 5, 12). Majka Krucifiksa u svoj je riječki Zavod primala žensku djecu, ali kad se našla cijela obitelj u nevolji, prihvaćala je svu djecu, a kasnije je za mušku djecu tražila smještaj i odvodila ih u razne zavode. Tako je 1913. godine putovala s dječakom Antonom Pavešićem, iz Lošinja, koji je ostao bez roditelja i smjestila ga u Zavod sv. Vinka – Vinzentinum u Grazu, koji su vodili oci lazaristi, a za djecu su skrbile sestre sv. Vinka Paulskog - Kćeri kršćanske ljubavi. Tom je prilikom Majka Marija Krucifiksa provela i jedan cijeli dan u molitvi u bazilici Marije Utješiteljice – Mariatrost u Grazu.

U Grazu nas je srdačno dočekao naš hrvatski karmelićanin o. Vedran Pavlić. U karmelićanskom samostanu i crkvi Gospe Snjež-

ne najprije smo se malo odmorile, okrijepile i pomolile. O. Vedran nas je ukratko upoznao s poviješću crkve i samostana te umjetničkim vrijednostima.

Potom smo se uputile u svetište Mariatrust, koje se nalazi na vrhu brežuljka Purgberg, u sjeveroistočnom dijelu Graza. Barokna bazilika potječe s početka 18. stoljeća, a kip Majke Božje nastao je u gotičkom razdoblju oko 1465. Tu je najprije bio pavlinski, a potom franjevački samostan od sredine 18. stoljeća. Od 1996. svetištem upravljaju dijecezanski svećenici. Uz svetište Mariazell, to je jedno od najpoznatijih hodočasničkih mjesta u Štajerskoj u Austriji.

Svetu misu u bazilici i prigodnu propovijed održao nam je o. Vedran Pavlič. Tumačeći Božju riječ potaknuo je sestre da prepoznaju različite karizme Duha Svetoga kojima obdaruje svaku od njih. Svaka je primila poseban dar koji može poslužiti na izgradnju cijele zajednice. Potrebno je otvoriti svoje srce Bogu poput službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić koja je karizmu koju je primila živjela predano i konkretno prepoznajući potrebe svoga vremena.

Treća točka našega hodočašćenja bio je odlazak do Zavoda Vinzentinuma koji je sagrađen 1872., a danas je to državna sveučilišna ustanova. Zatim smo posjetili samostansku crkvu i provincijalnu kuću Kćeri kršćanske ljubavi sv. Vinka Paulskog u Mariengasse 12. O povijesti svoje provincije koja je nastala u Grazu govorila nam je s. Eva Maria Donner, poglavarica. Imale smo priliku pomoliti se i na grobu njihove utemeljiteljice s. Marie Josipe Leopoldine Brandis (1815. – 1900.), za koju se vodi postupak za proglašenje blaženom. Sjećajući se i naše Majke Utemeljiteljice, zahvalile smo Bogu za njezin život, njezine žrtve i korake kojima je kročila ovom zemljom čineći dobro svima bez razlike i u čijem su srcu uvijek imali mjesta oni najpotrebniji.

Hodočašće smo završile razgledavanjem povijesne jezgre grada Graza koji je drugi austrijski grad po veličini, a leži na rijeci Muri. Graz obiluje znamenitim kulturnim vrijednostima, uz katedralu sv. Egidija koja potječe iz 15. stoljeća i mauzolej Ferdinanda II. iz 17. stoljeća. Graz je bio sjedište i austrijske loze Habsburgovaca.

s. Dobroslava

Razgled crkava i samostana

Razgled crkava i samostana u Starome gradu 22. prosinca 2018., a na poticaj članova Facebook grupe „Fluminensia putovanja i šetnje“, potvrdio nam je još jednom da Rijeka ima iznimno vrijednu i zanimljivu kulturno-povijesnu baštinu. Časna sestra Dobroslava Mlakić provela nas je kroz samostan sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju, gdje smo imali priliku upoznati bolje njezin život i velika djela. Razgledali smo također crkvu sv. Jeronima i stari augustinski samostan, kapelu sv. Sebastijana te crkvu Uznesenja Marijina kod Kosoga tornja uz stručno vodstvo Gorana Moravčeka.

Goran Moravček

Likovni radovi OŠ „Turnić“

Obrađujući nastavnu temu „Redovnici i redovnice u našoj mjesnoj Crkvi“, učenici 6.a i 6.b razreda Osnovne škole „Turnić“ u Rijeci upoznati su s redovnicima i redovnicama grada Rijeke i širega područja. Učenike smo također upoznali i sa životom i djelom te osobito odgojno-obrazovnom i socijalnom skrbi za djecu i mladež znamenite Riječanke, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulic - Riječke Majke. Stoga su oni s veseljem svojim likovnim radovima pokazali svoje vještine i sposobnosti i prikazali njezin lik.

Ivo Pranješ, vjeroučitelj

Sestre Presvetog Srca imaju posebno poslanje za vjersko poučavanje mladih, jer je to svrha Družbe.

Majka Marija Krucifiksa

O Riječkoj Majci na Vjeronaučnoj olimpijadi 2019.

U ponedjeljak 4. ožujka na Srdočima je održano nadbiskupijsko/županijsko natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola iz vjeronauka pod nazivom „Vjeronaučna olimpijada“. Tema ovogodišnje olimpijade bila je „Svjedoci Radosne vijesti u hrvatskomu narodu“. Na natjecanju je sudjelovalo ukupno 29

osnovnoškolskih i 15 srednjoškolskih ekipa zajedno sa svojim vjeroučiteljima mentorima.

Uvodni dio programa započeo je u 10 sati u župnoj crkvi Svetoga Križa. Voditeljice Ines Turković i Maja Barbarić vodile su svečani program na kojemu su bili nazočni i posebni gosti: riječki nadbiskup mons. dr.

Ivan Devčić, predstojnica Katehetskog ureda i Ureda za katoličke škole Riječke nadbiskupije dr. sc. Ksenija Rukavina Kovačević, ravnatelj domaćinske osnovne škole Srdoči mr. sc. Ivan Vukić, župnik domaćinske župe vlč. Kristijan Zeba i župni kapelan vlč. Luka Lučić, savjetnica za programe odgoja i obrazovanja u Primorsko-goranskoj županiji gđa Tatjana Šubat, ravnateljica OŠ „Trsat“ gđa Sonja Lefler i drugi gosti. Riječki nadbiskup, župnik domaćinske župe, ravnatelj OŠ „Srdoči“ i predstojnica Katehetskog ureda obratili su se natjecateljima s nekoliko prigodnih i poticajnih riječi. Natjecanje u tri dijela (pismeni

dio – Tombola – Milijunak) održano je u OŠ „Srdoči“, a između prvog i drugog dijela natjecatelji su imali prilike sudjelovati u kulturno-edukativnom programu koji se održao u župnoj crkvi. Tom prilikom natjecateljima se obratila vrhovna predstojnica Družbe sestara Presv. Srca Isusova s. Dobroslava Mlakić koja je predstavila život njihove utemeljiteljice Riječke Majke Marije Krucifikse Kozulić, nakon čega su učenici Katoličke osnovne škole „Josip Pavličić“ u Rijeci izveli kraći scenski igrokaz na temu hrvatskih svetaca i blaženika. (Katehetski ured Riječke nadbiskupije / K. U.)

Nemoj se nikada ljutiti na djetinjarije djece, koje se katkad jako protive vašem razumu, nego pričekajte, jer ljutnja čini stvari za koje se kasnije možete kajati čitav život.

Majka Marija Krucifiksa

O Službenici Božjoj u župi Ražanac

Tijekom korizme u župi Gospe od Ružarija u Ražancu u Zadarskoj nadbiskupiji organizirali smo seriju gostovanja postulatorâ iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine kako bismo što bolje upoznali Božje ugodnike naroda u Hrvata i učeći o njima, upravljali i ispravljali svoje živote svakim danom sve više Bogu. Tako nam je u drugom korizmenom tjednu u goste došla s. Dobroslava Mlakić, vrhovna predstojnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova i postulatorica kauze službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe, žene velike vjere i pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu.

S. Dobroslava nam je u pohode došla u petak 15. ožujka. Na početku duhovne obnove, moleći križni put prožet mislima Riječke Majke, uvela nas je u misao i molitvu Službenice Božje. Razmišljali smo zajedno s Riječkom Majkom o postajama križnoga puta, kao i o postajama njezina puta, slijedeći, korak po korak, stazu koja vodi uskrsnuću. Nakon svete mise s. Dobroslava nas je upoznala sa životom Službenice Božje. U govoru o životu

i životnom putu Marije Krucifikse posebno je istaknula njezinu vjeru, naglašavajući kako je sjeme te vjere bilo posijano u njezinoj obitelji, zatim i njezinu nadu, počesto u nadi protiv svake nade, i njezinu ljubav prema onima kojima je morala - ali i željela - biti i otac i majka. U govoru o duhovnosti Majke Marije Krucifikse posebno smo se dotaknuli govora o njezinoj privrženosti Presvetom Srcu.

Idućeg dana, u subotu 16. ožujka, započeli smo na isti način, mislima Majke Marije Krucifikse moleći postaje križnog puta te svetom misom. U svome drugom nagovoru s. Dobroslava nam je posebno govorila o dvjema dimenzijama duhovnosti Majke Marije Krucifikse, a to su euharistija i pobožnost Presvetom Srcu Isusovu. Nagovor o pobožnosti Presvetom Srcu još detaljnije izložila je Zajednici Presvetog Srca u našoj župi, gdje smo kroz razmišljanja, ali i pitanja, dijalog i opuštenu razgovor zajednički razmišljali o tim važnim temama.

Sestra je na naše župljane ostavila snažan svjedočki dojam. Izrazili su to na razne načine, neki i pisanim putem!

„Zahvalna sam dragome Bogu što je nadahnuo našega don Filipa da Vas pozove. I Vama što ste se tako radosno odazvali. O sestri Mariji Kozulić sam znala tek nešto malo ... što sam pronašla na internetu.

Jako me se dojmio njezin životni put i ljubav prema siromašnima i djeci. Ali mislim da u tome veliku ulogu imate i Vi. Hvala na tako nesebičnom predavanju... punom ljubavi i poniznosti. Slušala bih Vas satima...“

„Lipo je bilo viditi toliku ljubav prema našem Gospodinu Isusu i njegovom Presvetom Srcu! Jako me se dojmila i Vaša kratka priča o Vašim susjedima i njihovoj poniznosti da kleknu pred Bogom i u blato! Treba nam to... treba nam se govoriti jer smo na žalost postali tvrda srca i, usudila bih se reći, ukočenih koljena!“

„Draga i mila s. Dobroslava. Kad bi barem bilo više takvih skromnih i poniznih časni, da se mi možemo po njenom primjeru učiti. U tako kratko vrijeme što je bila s nama, a ostavila takav trag, i mene se osobno jako dojmila i

moгу slobodno reći da tako zamišljam svece... skromna, ponizna, iskrena i puna dobrote ... uvijek nasmijana, pristupačna i otvorena srca. Nadam se da ću je opet sreći i imati prilike boraviti u njenom društvu.“

„Hvala Vam od srca što ste došli k nama u naše malo uspavano mjesto i neka Vas i dalje čuva i prati Božji blagoslov... Hvala na toplome osmijehu i zagrljaju.“

U nedjelju smo završili ovu duhovnu obnovu svetom misom u župnoj crkvi. Na kraju svete mise s. Dobroslava je ispričala kratko svjedočanstvo o pobožnosti našega naroda i dojmu koji je taj primjer ostavio na nju. Naime, ljudi koji su se zatekli u blizini svećenika koji je prolazio s Presvetim, kleknuli su u blato - ne pred svećenikom nego pred Bogom.

Na kraju, i ja se kao župnik, pridružujem dobrim željama i zahvalnosti naših župljana! Hvala Vam, sestro, što ste među nas donijeli toplinu Srca Isusova!

don Filip Kucelin

Riječka Majka na satu vjeronauka

U petak 29. ožujka u Gimnaziji Andrije Mohorovičića, na satu vjeronauka, učenici 2.1 razreda istraživali su i prezentirali djelovanje redova u Crkvi. Posebno su se zanimali za Družbu sestara Presvetog Srca Isusova koju je u Rijeci osnovala buduća blaženica Majka Marija Krucifiksa Kozulić.

Kako bi bolje upoznali Družbu, koristili su se primjercima glasila *Riječka Majka* koje im je donio vjeroučitelj Miroslav Radić. Učenici

su se ugodno iznenadili otkrivši koliko je Marija dobrih djela učinila u našem gradu i šire te zaključili da je Riječani s pravom nazivaju Riječkom Majkom.

Neki učenici tek su na ovom satu doznali gdje se nalazi samostan koji je ona osnovala i u kojem je umrla. Kako bi se još bolje upoznali s radom Družbe i životom njezine utemeljiteljice, odlučili su posjetiti njezin samostan.

M. Radić

Riječki studenti posjetili kuću Riječke Majke

Studenti 3. godine preddiplomskoga jed-nopredmetnog studija pedagogije Filozofskoga fakulteta u Rijeci, u okviru kolegija Domska pedagogija posjetili su 28. svibnja zajedno s nositeljicom kolegija prof. dr. sc. Anitom Zovko Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti na Po-

meriju u Rijeci.

Dobrodošlicu nam je poželjela s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić te nas vodila tijekom posjeta i bila pravi domaćin.

Na samom početku s. Dobroslava nas je vrlo detaljno upoznala s bogatom biografijom

utemeljiteljice Zavoda Presvetog Srca Isusova, Riječankom Marijom Krucifiksom Kozulić.

Iz njezina životnog puta koji nam je s. Dobroslava tako lijepo iznijela mogli smo iščitati kako je Marija Krucifiksa bila žena velike vjere i duboke molitve te kako su sva njezina velika djela plod njezina predanja Bogu. Bilo je vrlo zanimljivo slušati što je sve Majka Marija za svoga života uspjela napraviti i kako je pomagala siromašnoj djeci.

Osim što smo imali prilike razgledati Dom, s. Mirjana Nikolić nas je upoznala i s radom Područnog objekta „Mima“ DV „Nazaret“ u kojem se radi po posebnim peda-

goškim metodama prema Katezezi Dobroga Pastira – vjerskom odgoju prema načelima Montessori pedagogije, to jest s naglaskom na razvoj duhovnosti kod djece od najranije dobi.

Taj kratki posjet pokazao nam je da su Ženski učenički dom, samostan i dječji vrtić sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci duhovne oaze i sigurna mjesta za djevojke i djecu. Studenti su oduševljeni posjetom, a posebice s. Dobroslavom koja zrači dobrotom i duhovnošću.

prof. dr. sc. Anita Zovko

Učenici OŠ „Dolac“ u posjetu samostanu

Učenici petog razreda OŠ-SE „Dolac“, u pratnji vjeroučiteljice Ksenije Linić, posjetili su 7. lipnja samostan sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci. Učenici su uključeni u projekt „SaCroRi“, u organizaciji Riječke nadbiskupije. Cilj ovoga projekta je doprinos vjeronauka promociji Rijeke kao Europske prijestolnice kulture 2020. godine.

Sa željom da što bolje upoznaju kulturnu i sakralnu baštinu našega grada, ova je vjeronaučna grupa odlučila upoznati život

Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice sestara Presvetog Srca Isusova. Vrhovna predstojnica Družbe s. Dobroslava Mlakić srdačno je dočekala učenike i provela ih kroz samostan. Nadahnuto je pripovijedala o Majci Mariji Krucifiksi. Učenici su imali priliku naučiti koliko je neizmjeran njezin doprinos duhovnom i karitativnom identitetu grada Rijeke. Obišli su prostorije samostana te razgledali baštinu dobročinstava Majke Marije Krucifikse. S. Dobroslava je nesebično poklo-

nila vrijedne knjige o životu i radu Majke Marije koje će učenici moći proučiti na nastavi vjeronauka. Nakon zajedničke meditacije i molitve u kapelici, učenici su razgledali prekrasan samostanski vrt gdje su se okrijepili uz igru. Samostanski vrt je prava mala oaza duhovnosti i mira u samom srcu Rijeke i odiše ljubavlju i svetošću.

Osnovna škola „Dolac“ je, između ostalog, namijenjena pripadnicima talijanske nacionalne manjine u Rijeci i nastava se odvija

na hrvatskom i na talijanskom jeziku. Postoje mnoge poveznice iz života Majke Marije Krucifikse i hrvatskog i talijanskog naroda. Kao što je ona, uz neizmjernu vjeru u Gospodina gradila mostove prijateljstva, tako su se i učenici osjetili bogatijima radošću i novim znanjem. Ovo je treći posjet učenika ove škole Družbi i postoji obostrana želja da ovakvi susreti, uz Božji blagoslov, postanu jedna lijepa tradicija i suradnja.

Ksenija Linić, vjeroučiteljica

Ulij u svoju djecu čitavo svoje srce i u njihovu dušu Božju ljubav. Pristupi toj svetoj dužnosti osjetljivo i vrlo spremno.

Majka Marija Krucifiksa

U spomen-sobi Riječke Majke

Tijekom ove godine brojni su štovatelji, hodočasnici ili slučajni namjernici posjetili samostan Presv. Srca Isusova u Pomeriju u Rijeci u kojem se nalazi i spomen-soba službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Nekima je ovo prvi susret s Riječkom Majkom, neki je poznaju po slušanju emisija na radiju, neki su o njoj čitali, a neki pak ima-

li priliku i boraviti u prostorijama u kojima je živjela i blaženo preminula 29. rujna 1922. godine.

Mnogi su otišli bez traga, ostavljajući pred Majkom samo svoje molitve te prebirući u svome srcu dojmove, a neki su u Spomenknjizi ostavili i zapisani trag o susretu s Riječkom Majkom.

Zahvalan sam Bogu, utemeljiteljici službenici Božjoj Majci Krucifiksi Kozulić za upoznavanje njezine karizme i oživljavanje iste ovih dana zajedno s njezinim sestrama. Majka Marija Krucifiksa i njezina karizma dar je milosti Božje Crkvi, a ne ljudsko djelo. Poziva sve vjernike da budu otvoreni Duhu Svetom i njegovu djelovanju, a posebno svoje sestre kako bi nastavile Kristovo djelo i njezino djelo.

fra Marko Semren, pomoćni banjolučki biskup

Hvala dragom Bogu i Majci Božjoj za dar službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić i za njezine sestre koje su toliko dobra učinile i još uvijek čine Crkvi Božjoj u Rijeci i Hrvatskoj.

Neka Gospodin i po njihovoj ljubavi dadne da Majku Krucifiksu možemo častiti na oltaru.

Majko Krucifikso, moli za sve nas!

nadbiskup Ivan Devčić

Prva posjeta ovoj kući sestara Srca Isusova i posjeta sobi utemeljiteljice M. Krucifikse Kozulić. Duha i duše koja grije i preko jednog stoljeća. Molimo za odvažnost, hrabrost i povjerenje u Božje vodstvo.

s. Anamarija Rakocija, prov. glavarica ss. milosrdnica - Rijeka

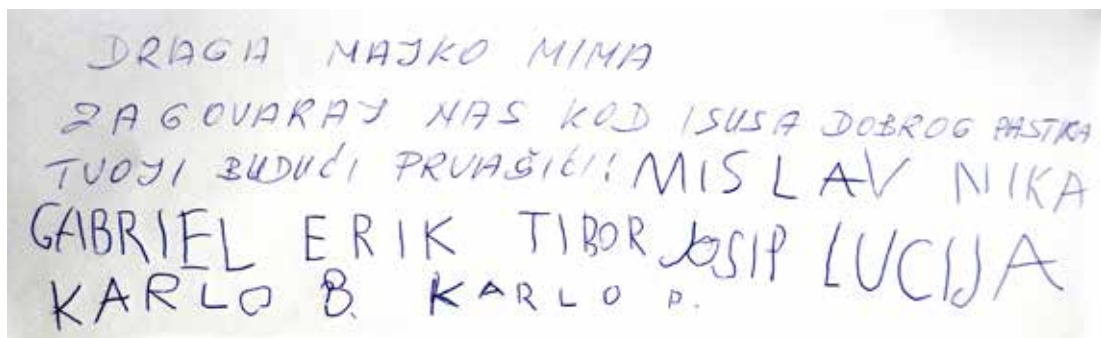
Majka sve više privlači

Majko Marijo, hvala ti na svemu. Zagovaraj i prati naš apostolat sa studentima u Rijeci.

pater Ivan Dominik Iličić

Draga Majko Krucifiksa, moli za sve obitelji u duhovnim i tjelesnim potrebama, za naše misionare diljem svijeta, za obraćenje svog hrvatskog naroda i tvog i našeg grada Rijeke! Hvala Majko!

Marija

Soba blaženog preminuća Riječke Majke otvorena je uvijek za sve ljude koji žele doći, ostati u tišini i molitvi donoseći svoje potrebe, svoje obitelji, pa i cijeloga svijeta. Neka Služ-

benica Božja i dalje privlači k sebi srca djece, mladih i obitelji koje joj se utječu u zagovor.

s. Lidija Turčić

Proći zemljom čineći dobro

Isus je poslan na Zemlju da svijet upozna Očevu ljubav. Nije to učinio nekom magijom, nego je, kako piše u Djelima apostolskim „prošao zemljom čineći dobro“ (Dj 10, 38). Da samo to čovjek znade o Isusu, bilo bi dovoljno da njemu i u njega povjeruje i postane njegovim učenicom. Njegovi su oni koji čine dobro; oni koji tako žive i rade sigurno imaju plemenito srce, puno ljubavi. Tko (pak) ima ljubavi, hodi Božjim putem, jer Bog je ljubav i njegov put je put ljubavi.

Isus je išao i nekoliko koraka dalje. Činio je čuda da pokaže i dokaže da je Božji Sin, i to onima kojima su bila potrebna čuda da bi povjerovali. Takvih je bilo u Isusovo vrijeme, kroz cijelu povijest, a ima ih i danas. Oni samo traže duhovne senzacije, a kad senzacija završi, završi ili splasne i njihova vjera.

Isus je svoju ljubav prema čovjeku zauvijek potvrdio smrću na križu. Umro je za svakoga ponijevši na križ ljudske grijehe. Križ je važna postaja na putu činjenja dobra. Ono što je uslijedilo nešto je što ovaj svijet nije mogao ni zamisliti, a to je Isusovo uskrsnuće, taj

najveći i jedinstveni događaj u povijesti koji se jednom dogodio i nikada se ponoviti neće. Postao je prekretnica svega.

Čovjeku je ponovno otvoreno Nebo koje je grijehom prvih ljudi bilo zatvoreno. Kako je to Bog čudesno smislio i izveo prihvaćanjem Očeve volje svoga sina Isusa Krista! Slijedi novi korak, opet učinjen iz ljubavi, slanje Duha Svetoga i rođenje Crkve koja postaje mjesto trajnog susreta s Isusom i primanje njega samoga u pričesti. Tako misa postaje i prošlost i sadašnjost i budućnost Božje ljubavi i tajna vjere.

Isus je dao primjer i na ljudima je poput njega proći zemljom čineći dobro, žrtvujući se i ljubeći dokraja Boga i čovjeka. Neće mu biti teško ako se vjernik hrani nebeskom hranom na tome svetom i spasiteljskom putu. Hraneći se njome moguće je svoje darovano vrijeme - kronos pretvarati u milosno vrijeme - *kairos*. Milosno vrijeme je i onda kada činimo dobro bez prisile, kada ljubimo neljubivo, *kada praštamo neoprostivo i kada imamo samo ono što smo dali!* Poput mnogih blaženih i svetih, i službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić – Riječka Majka, slijedila je Isusov primjer prolazeći Zemljom čineći dobro svima, a osobito siromašnoj i napuštenoj djeci.

Miroslav Radić

Čitaj

Nisam od onih koji vole puno čitati knjige, romane, ali volim pročitati novine i neke stručne knjige i časopise. Više volim pisati nego li čitati. Inspiraciju za ovaj članak dao mi je jedan naš prodavač *Uličnih svjetiljki*.

Odavno sam upoznat s problemom prodavača i čitanja *Uličnih svjetiljki*. Ovaj put sam odlučio pisati o tome jer vidim da je to konstantna pojava koja čak počinje smetati većinu naših prodavača. Mnogi moji prijatelji, poznanici i kolege kupuju *Ulične svjetiljke* te mi prepričavaju neke tekstove i situacije, to kako ih je ganula neka priča, kako nisu znali, kako sad gledaju na sve to drugim očima... Nažalost, ima i onih koji kažu da prodavaču daju novac, uzmu časopis, ali ga i ne otvore, kažu da ih te priče deprimiraju. Ima i onih koji kažu: „Dao sam novac, nisam ni uzeo novine, što će mi, dam 10-20 kn, tako će više zaraditi...“

Stop! Redovito ih zaustavim te objasnim da to nije ni bit ni svrha prodaje. Novac je samo jedan segment, koji je bitan, ali cilj je da i ti pročitaš nešto što će te potaknuti na razmišljanje, na neko dobro djelo, da nekoga educiraš, preneseš mu neku poruku koju si upravo spoznao, djeluješ na one koji ne vide ni taj časopis niti do njih dolazi njegova poruka. Da ne stigmatiziraju te ljude, nego ih gledaju kao ravnopravne članove društva koje život nije mazio, što njihovom greškom, što greškom drugih pa i samog društva, a i nesretnog rata devedesetih. Oni nisu nikakvi neradnici, klošari, propalice... nažalost, među njima ima podosta i intelektualaca i bolesnih i veterana. No oni nisu prosci ni žicarosi, oni su ponositi ljudi koji su licencirani prodavači *Uličnih svjetiljki*, mnogi i mnogo pametniji i sposobniji u mnogočemu od nas, samo su ostali bez zdravlja, novca, imovine, posla...

Kako ćemo mi osvijestiti one koji ne znaju ništa o tim ljudima, o tom časopisu, o svrsi toga projekta, ako samo damo neku kunu i odemo bez riječi misleći kako smo napravili nešto dobro. Nisam tako umišljen da mislim kako netko mora čitati moje članke i tapšati me, no svi mi moramo znati nešto o onome kome dajemo novac jer, između ostalog, tako cijenimo više i sebe i novac i onoga kome ga dajemo, u ovom slučaju prodavača. Nipošto nemojte vi koji ste samo davali novac prestali davati, ja samo želim skrenuti pozornost da budemo ljubazniji i čovječniji kada dajemo.

I tako, dok smo prodavač i ja izmijenili nekoliko dogodovština prošlo je nekoliko građana koji su prodavaču dali novac, ali nisu uzeli časopis, dodavši: „To je za vas, što će mi časopis...“. Na to će mi prodavač: „Nevene, ovo najviše mrzim. Iako sam zaradio duplo, ispada da ovdje prosim, ustvari me to vrijeđa, a ne smijem ništa reći.“ Rekoh mu da to godinama gledam i znam da to nekim prodavačima i odgovara, znam da mnoge i vrijeđa, čak i meni osobno smeta jer ljudi ne shvaćaju - misle da rade dobro, a ustvari rade loše. Eto, upravo zbog ove i još nekih prijašnjih situacija odlučio sam napisati nekoliko riječi o tome nadajući se da će bar poneki čitatelj prenijeti neku poruku drugom. Isto tako, nije dovoljno uzimati ni „Riječku Majku“, a ne pročitati i upoznati rad Marije Krucifikse - što više pročitamo, više ćemo poštovati i znati cijeniti što je sve napravila za najpotrebitije.

Naposljetku, nikad ne znamo što nam nosi sutra, stoga promijenimo svoj pogled i na sebe i na druge pa ćemo biti zahvalniji i sretniji svime što imamo, ali i onime što dajemo.

Neven Polegubić

Nasljedovati Isusa po uzoru na Riječku Majku

Razgovor s Helenom Anušić,
voditeljicom Ureda za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije

1. Molim te reci mi kad si čula za našu Riječku Majku – službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić?

Moram priznati da do doseljenja u Dramalj pokraj Crikvenice, u zimi 1992. godine, nisam čula za Riječku Majku. Naime, odrasla sam u Ljubiji, malome mjestu u BiH, i moj prvi susret sa životopisom Marije Krucifikse Kozulić dogodio se 1992./1993. godine kada mi je rođak, također prognanik iz moga kraja, darovao knjižicu o njezinu životu. Pretpostavljam da ju je našao kod sestara Presvetog Srca Isusova koje djeluju u Crikvenici jer je bio pobožan čovjek koji je redovno odlazio na misu, ali i zanimao se za živote svetaca i onih koji su na putu prema svetosti.

2. Kojom si prigodom i koliko upoznala djela i duhovnost Riječke Majke?

Riječka Majka postala je za mene pravo 'otkriće' tek nakon što sam s postulatoricom kauze s. Dobroslavom Mlakić počela snimati emisije posvećene budućoj blaženici, a koje se emitiraju svakog 29. u mjesecu na Vatikanском radiju. Do tada sam se sa životom Riječke Majke upoznavala 'na kapaljku'. Ona, žena ispred svoga vremena, nedovoljno je utkana u

memoriju grada Rijeke i njezinih građana koje je svojim životom i poslanjem zadužila. Veliku radost pričinjava mi rad na toj emisiji, ali i suradnja i prijateljstvo sa sestrama, nasljednicama utemeljiteljice Družbe, osobito sa s. Dobroslavom Mlakić koja intenzivno radi na tome da se glas o svetosti ove znamenite Riječanke proširi i izvan samostanskih zidina.

3. Vjeruješ li da je ona stvarno živjela sveto, utječeš li joj se u zagovor i moliš li da bude proglašena blaženom i svetom?

Naravno. Što se više upoznajem s njezinim životom, to sam sigurnija da će biti uzdignuta na čast oltara. Drago mi je što sestre svakog 29. u mjesecu organiziraju večer posvećenu Riječkoj Majci i misu u kapeli nekadašnjeg Zavoda koji je osnovala, a na koju su pozvani svi vjernici. S obzirom na dinamiku svoga posla, nisam u mogućnosti svakog mjeseca sudjelovati na tim misama, ali svake godine 29. rujna nastojim doći na 'Dan Riječke Majke'.

4. I na kraju, želiš li nešto poručiti čitateljima glasila Riječke Majke?

Zahvalni Riječani podigli su joj spomen-ploču i na njoj napisali da je Riječka Majka bila „prava majka siročadi, siromaha i napuštenih“. U današnjem vremenu konzumerizma i površnosti, vremenu kada nemamo vremena za druge, nedostaju nam uzori poput Marije Krucifikse Kozulić. Nedostaje nam zanimanja za one koji su nas zadužili. Moja poruka prvo sebi, a onda i drugima jest nasljedovati one koji su nasljedovali Isusa i u svojim potencijalima, po uzoru na Riječku Majku, pronaći 'sredstvo' kojim ovaj svijet možemo učiniti ljepšim.

Razgovarala s. Dobroslava

Himna DV "Nazaret" - Kad je Isus bio mali

Tekst: Arijana Meštrović, Glazba: Tomislav Meštrović

The image shows a handwritten musical score for a hymn. It consists of five staves of music, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The first staff begins with 'KAD JE ISUS BIO MALI ON JE BIO'. The second staff continues with '- O JE SAMO MIR JEDNOM KAD I JA NAR'. The third staff has 'ISTINU I LJUBAV ZEMLJOM SVOM'. The fourth staff starts with 'Nazaret' and continues with 'NAZA - RET TO JE BIO NJEGOV DRO'. The fifth staff has 'SVOM NAZA - RET EVO SPREMAM SAV' and ends with 'Na'. There are some additional markings like '20' and a brace on the left side of the fifth staff.

Kad je Isus bio mali
On je bio kao mi
Pružao je ruke svima
Dijelio je samo mir.

Jednom kad i ja narastem
Želim biti kao on
Nositi istinu i ljubav
Zemljom svom.

KAO MI PRUŽA - O JE RUKA SVIMA BIVJE - O
 NAZARET BITI KAO ON NOSIT

NAZARET - RET TU SAM I JA SVOJ NA
 SVOJ NAZARET - JER ODAVDE JASNO VIDIM CIJELI SVIJET
 KAO MI 2x
 JER ODAVDE JASNO VIDIM CIJELI SVIJET

Ref:

Nazaret - to je bio njegov dom
 Nazaret - tu sam i ja svoj na svom
 Nazaret - evo spreman sam za let
 Jer odavde jasno vidim cijeli svijet.

Nazaret - to je bio njegov grad
 Nazaret - kuća gdje ja rastem sad
 Nazaret - evo spreman sam za let
 Jer odavde jasno vidim cijeli svijet.

Putovanje srca

Draga Majko, promatram te danas kako se, umorna od putovanja, zaustavljaš, naslanjaš na kamene zidove dotrajalih kuća, ljudskih srdaca i odnosa, uzimaš kratki predah kako bi nastavila svoj put. Kamo će te odvesti taj put? Čini mi se da nisi od onih koji besciljno lutaju tražeći samo trenutke ispunjene avanturama, slučajnim i površnim susretima. Tvoje putovanje nekako mi se čini doista drukčijim, planiranim, usmjerenim jasnom cilju. „Naše je zvanje spasenje duša“, zapisala si i ponavljala svojim sestrama. Da, dobra Majko, cilj tvog putovanja su duše i srca ljudi. Želiš doprijeti do njih kako bi ih Kristu sve privela, kako bi se Krist rodio u njima, a oni za vječnost.

No trebalo je doprijeti do srca. Putovanje je to koje iziskuje silne napore. Iako su ti noge duha već umorne i oči duše otežale, srce tvoje nastavlja tražiti put, ne zaustavlja se tek tako. Pitam se, dobra Majko, može li se uopće daleko stići ako se srcem putuje.

Osluškujem otkucaje tvoga srca. Ono osjeća tugu i samoću, strah i neizvjesnost drugoga, a tako bi svima pružilo ljubav i radost, nadu i sigurnost. Nemirno je dok miruje na jednome mjestu. Spremno je krenuti na put, prema drugome i drukčijemu. Nesigurno je to putovanje, svjesna si toga, ali ti ne odustaješ. Srce uvijek nađe put do drugoga srca, samo je njegova vrata katkada teže otvoriti. Iako si se često nalazila rame uz rame s drugima, putovanje do srca osobe pored tebe znalo je nekada trajati danima pa i godinama. I kad pomisliš da si doprla do njega, dohvatila ga, izmakne ti iz ruke, jer je zarobljeno, uprljano, nemoćno se samo othrvati zamamnostima svijeta. Sve što ti želiš je utisnu-

ti u srca i duše ljudi, osobito djece, malu nit Božje ljubavi, makar malu nit koja spaja Kristovo srce i srce bližnjega. Posvetila si se toj svetoj dužnosti vrlo spremno, cijelim svojim srcem i životom. O kako je, mila Majko, lijepo promatrati tvoj život i vidjeti da su tvoji putovi bili i Božji putovi, a tvoje misli i Božje misli. Noseći Krista u svom srcu, zasigurno si išla ukorak s njim tražeći duše, tražeći načina kako doprijeti do srca. Tvoji koraci, iako katkada umorni, nisu se kolebali. Da, znala si se spoticati o tvrda srca, kamena i izranjena. I tvoje je srce nekada bilo ranjeno odbijanjem, no nisi se olako predala i napustila svoje poslanje. Zнала si što želiš i kako to postići. Ti si, draga Majko, svoje putovanje započinjala uvijek iznova, laganim korakom, ne noseći na put ništa osim otvorenog srca. I kad bi se znalo dogoditi da se spotakneš o kakav kamen uvrede, nisi ga spremala u torbu svoga srca. Zato si i mogla ići naprijed, jer nisi nosila sa sobom srce u kojem je nagomilano kamenje životnih teškoća koje bi te usporilo ili sasvim zaustavilo.

Hvala ti, Majko, što i nas danas učiš da ne treba odustati od putovanja srca. „Imajmo srce uvijek kod Boga“, nastavljaš govoriti mojoj duši. Iako se put nekada čini dugačak, a srce nedohvatljivo, isplati se boriti za njega, jer će samo siloviti osvojiti kraljevstvo Božje. Ako uspijemo isplesti pa i najmanju nit koja će povezati dva srca, ljudsko i Božje, onda smo doista na pravome putu. Često znamo čuti da svako putovanje započinje prvim korakom, no zaboravljamo uzeti sa sobom ključ koji otvara vrata srca.

Nauči nas izabrati pravi ključ za srce drugoga, ključ ljubavi i dobrote, ključ praštanja i nade, Kristov ključ koji jedini može otvoriti srce svakoga čovjeka.

s. Lidija Turić, SCJ

Svakodnevno vas u molitvi prinosimo i povjeravamo Kristovu Srcu i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Drage sestre, molim Vas od sveg srca, molite za zdravlje i fizičku snagu moje kćeri. Čvrsto vjerujem da će joj dragi Bog po zagovoru naše premile zagovornice Majke Marije Krucifikse Kozulić vratiti zdravlje i sretnu mladost. Blagoslov Božji bio uvijek s Vama. Amen.

Mama, 29. siječnja 2019.

Oprostite, nisam uspjela do kraja napisati. U prethodnoj poruci sam se htjela zahvaliti dragom Bogu i službenici Božjoj Mariji Krucifiksi Kozulić te Presvetom Srcu Isusovu i vašim molitvama za moju kći Ivu koja je sretno rodila zdravu djevojčicu. Slava i hvala Isusu i svim svecima te slugama i službenicama Božjim. I dalje preporučujem u Vaše molitve svoju obitelj da Božji blagoslov i mir zavlada u njoj i srcima svih nas.

Marija, 1. veljače 2019.

Drage sestre, molim Vas od sveg srca, molite za pozitivan ishod neizvjesne situacije na poslu mog sina. Sutrašnji dan bi trebao biti presudni hoće li im smanjiti plaću ili ih otpustiti, ne zna do kad će biti na poslu... Stoga Vas molim, drage sestre, molimo zajedno našu Majku Mariju Krucifiksu Kozulić da ishodi kod našeg Svevišnjeg Oca milost i blagoslov za mog sina i sve mlade ljude koji doživljavaju poniženje i iskorištavanje na poslu i zbog toga odlaze iz naše domovine, da ih ohrabri i dade im mogućnost da rade i zarađuju za život u svojoj zemlji, a onima što ih iskorištavaju osvijesti jer očito u svojoj pohlepi ne znaju što čine. Amen.

Maja, 5. veljača 2019.

Drage sestre, molim vas da molite za zdravlje moje majke, njezin tumor je do sada bio u remisiji, a sad se pojavila opasnost za porastom malignih stanica. Molim za zagovor Majku Mariju Krucifiksu da usliši moje molitve da nadolazeći nalazi budu dobri. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, neka je vječna slava i milosrđe njegovo. Hvala vam od srca.

Lucija, 6. veljače 2019.

Drage sestre, molim Vas da se pomolite za obraćenje moga muža da ga Gospodin oslobodi

od pomućenosti uma i alkohola. Marijo Krucifikso moli Gospodina Isusa za mir i blagoslov moje obitelji. Bog Vas blagoslovio. Amen.

Zdenka, 8. veljače 2019.

Hvaljen Isus i Marija, drage sestre, imam jednu veliku molbu, molimo zajedno dragog Boga za prestanak strahovitih bolova koje zaista više ne mogu trpjeti. Za koji dan će biti dva mjeseca otkako trpim neizdrživu tjelesnu bol, tijelo mi se kida... ne mogu više. Dragi Bože, molim te svrni svoj pogled na moje patnje, blagoslovi moje tijelo, daruj mi zdravlje i odagnaj ovu groznu bol. Vjerujem u ozdravljenje uz Vaše molitve, drage sestre, po zagovoru naše presvete Majke Marije Krucifikse Kozulić. Amen.

Maja, 22. veljača 2019.

Molim za moju obitelj, moju kćer i zeta koji su „vani“ i za sve mlade ljude koji su morali otići da bi živjeli, za one koji su ostali koji moraju trpjeti sve ono negativno bolno u našem društvu. Molim za moga sina i njegovu djevojku koji su visoko obrazovani, a stalno su na margini jer su vjernici i ne žele se uklapati pristajući na laži i neljudskost. Molim da u svoje molitve uvrstite sve branitelje i njihove obitelji koji i dalje pate jer očito nije u interesu da se konačno živi dostojno čovjeka u našoj domovini.

Molim za potrebe moje majke, supruga i svih iz naših obitelji. Molim za sve ljude u domovini i za sve naše koji žive van domovine... Hvala što postojite i dajete nam snagu kroz vaše molitve i zagovor Majke Marije Krucifikse Kozulić. Božji blagoslov cijeloj Družbi.

Dinka, 25. veljače 2019.

Drage sestre, spomenite moju obitelj u svojim molitvama da nađemo duševni mir i zadovoljstvo u ovom životu, a posebno vas molim da molite za moju kćer koja je doživjela razočarenje u životu i tuguje, nema mir, stalno je tužna i neraspoločena. Službenice Božja Majko Marijo Krucifikso Kozulić, smiluj se i pomози mojoj kćeri, daj joj snage da krene naprijed i bude blagoslovljena i sretna, da nađe svoj mir i zadovoljstvo, oslobodi je od svakog straha u ovom životu. Dragi Bože, molim te uzmi moju kćer u svoje ruke i pokaži joj pravi put kojim da ide. Bvb. Hvala.

Mama, 24. veljače 2019.

Drage sestre, molim Vas da mi pomognete u molitvi da Gospodin Isus blagoslovi mog muža, otvori mu oči da progleda i oslobodi ga zlih duhova alkohola, lijenosti, pomućenosti uma. Marijo Krucifikso, moli Gospodina da blagoslovi mog muža i moju obitelj. Hvala vam! Bog Otac, Sin i Duh Sveti, neka Vas blagoslove. Amen.

Zdenka, 3. ožujka 2019.

Drage sestre u Kristu! Preporučam u vaše molitve sve one osobe koje nosim u svom srcu i molitvama, koji su potrebni obilja Božjeg milosrđa, i preporučam pod zagovor službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, i molim za novi početak našeg života, sve ono što je potrebno jednoj kršćanskoj obitelji, za sve što nas je našlo duži niz godina, dužničko ropstvo, krediti, hipoteka. Želim zahvaliti za sve naše duhovne i materijalne dobročinitelje, za svaku dobivenu milost, oslobođenje i providnost.

MIR, 16. ožujka 2019.

Slušatelji Vatican Newsa (Novosti iz Vatikana), donedavno Vatikanskog radija, već dulje vrijeme imaju priliku slušati posebne priloge posvećene službenici Božjoj Majci Mariji Krucifiksi. Svakog 29. u mjesecu emisiju o krepostima i crticama iz života Riječke Majke priprema Helena Anušić, voditeljica Ureda za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije, u suradnji s postulatoricom kauze s. Dobroslavom Mlakić. Program na hrvatskome jeziku (www.vaticannews.va) emitira se svaki dan u 18.50 sati, s reprizom u 4.50 sati za drugu stranu Zemljine polutke. Repriza isključivo za slušatelje na području grada Rima je u 7.20 sati. Program Novosti iz Vatikana na hrvatskome jeziku prenose Radio Marija, Hrvatski katolički radio, Radio Mir - Međugorje i Radio Vrhbosanske nadbiskupije.

U redovitom mjesečnom prilogu o životu, duhovnosti i djelima Službenice Božje u siječnju ove godine, slušatelji Vatikanskog radija imali su priliku čuti kako je Riječka Majka u svom življenju te pastoralnom i karitativno-socijalnom djelovanju proročki živjela, svjedočila i naviještala istinu. Bila je jasni proročki znak Božje prisutnosti u Crkvi i svijetu svojim načinom življenja i opredjeljenja da živi među siromašnima za siromašne. Njezino je životno opredjeljenje bilo služenje „Gospodinu, ali u siromašnima“. Naime, proročka dimenzija redovništva vezana je izravno uz svjedočenje, jer već zavjetovanje evanđeoskih savjeta osobe posvećena života, čini znakom i proroštvom za zajednicu vjernika i za svijet (usp. VC, 15). Službenica Božja bila je poput proroka otvorena djelovanju Duha Svetoga jer je bila protočna milosti Duha Svetoga i stoga se poput sv. Franje kojeg je slijedila opredijelila za život među siromašnima.

U veljači je s. Dobroslava govorila o molitvi i ljubavi prema Crkvi Majke Marije Krucifikse. Naime, znamo da danas Crkva prolazi kroz razne krize i kušnje, ali i u Majkino vrijeme također su postojale mnoge kušnje i nevolje u Crkvi i svijetu. Slušatelji su stoga mogli čuti kako se prema svemu tomu odnosila Majka Krucifiksa. Prije svega

Riječka Majka bila je žena velike vjere i molitve, a u svom je srcu nosila veliku ljubav prema Crkvi. Bila je svjesna i svetosti i grešnosti Crkve, i kao takvu ju je silno voljela. Vapila je u svojim molitvama Bogu i Majci Božjoj da Crkvi pritekne u pomoć kao njezina zaštitnica i zagovornica. Molila je osobito za papu, biskupe i svećenike i u tome nam itekako može biti uzor.

U ožujku je bio poseban prilog o kreposti umjerenosti u životu Službenice Božje, a o tome se može pročitati na prvim stranicama ovoga broja glasila Postulature.

U pripremi za mjesec svibanj posvećen Majci Božjoj, slušatelji su imali priliku slušati o Majci Mariji Krucifiksi kao velikoj štovateljici nebeske Majke Marije, koju častila i kao Mariju Pomoćnicu svakog kršćanina i svih ljudi. Jer svi smo mi djeca brige i ljubavi naše nebeske Majke Marije. Majka je ta koja najbolje osluškuje, vidi potrebe svoje djece i čuje njihov vapaj. Znamo da je papa Franjo snažno privržen Gospi te i nas neprestano poziva na ljubav prema Mariji, da je nasljedujemo i njeujemo razne pobožnosti prema njoj. Riječka Majka trajno je u životu osjećala prisutnost i pomoć nebeske Majke Marije, snažno ju je ljubila, njoj se molila i iznad svega je nasljedovala.

Na 4. vazmenu nedjelju - nedjelju Dobrog Pastira proslavili smo 56. svjetski dan molitve za duhovna zvanja i tom je prilikom donesen poseban prilog kako su sestre Presvetog Srca Isusova proslavile 115. obljetnicu redovničkog oblačenja i prvih zavjeta svoje utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse, odnosno prisjetile su se tog velikog čina u njezinu životu, njezine posvete i njezina potpunog predanja Bogu po svetim zavjetima. Riječka Majka otkrila je svoje poslanje i ostavila je sve, unatoč mnogim protivnostima, i zaputila se bez straha i bez ikakvog jamstva osim želje i sigurnosti da svoj život potpuno preda u sigurne ruke Vječnog kormilara svoga života - u ruke živoga Boga.

U lipnju je cijela Crkva proslavila svetkovinu Presvetog Srca Isusova - svetkovinu neizmjerne Božje ljubavi prema nama ljudima. Tu svetkovinu kao i svake godine posebno svečano proslavile su duhovne kćeri Riječke Majke, kako je to izvijestila s. Dobroslava, postulatorica kauze.

Emisije se mogu poslušati na mrežnoj stranici Družbe www.sestre-scj.hr (Mediji o Majci).

MILODARI ZA RAD POSTULATURE I PRETPLATE ZA GLASILO “RIJEČKA MAJKA”

Rad u Postupku za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić uzdržava se dobrovoljnim prilozima štovatelja, molitelja i prijatelja Službenice Božje. I do sada je bilo dobročinitelja i podupiratelja rada na njezinu proglašenju blaženom i svima im svesrdno zahvaljujemo za svaki i najmanji dar. Za sve dobročinitelje dnevno molimo u svim našim zajednicama sestara Presvetog Srca Isusova.

Milodare za rad Postulature i pretplate za glasilo “Riječka Majka” slati na račun:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova
Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić
HR – 51 000 RIJEKA, Pomerio 17
Kunski račun: HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Uplata iz inozemstva:
HR 13 2340 0091 5106 2396 6
Privredna banka Zagreb d.d., 10 000 Zagreb, Radnička cesta 50, Hrvatska
Swift code: PBZGHR2X

Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika apostolska djela s vjerom u dobrotu Božju koja se očituje po dobroti ljudi. U tom duhu, poštovani i dragi čitatelji i štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, obraćamo vam se ovom molbom.

PRILOZI I PRETPLATE ZA GLASILO I RAD POSTULATURE

Mira Ajdinović, Rijeka
Kata Basta, Rijeka
Silvana Borovac, Rijeka
Nikolina Matić, Rijeka
Tiziana Raspor, Rijeka
Ante Vukšić, Udbina
Marijica Stašić, Risika

Srdačno zahvaljujemo svim dobročiniteljima, suradnicima i štovateljima službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić na velikodušnoj pomoći. Sve vas u molitvi preporučamo zagovoru Službenice Božje. Dobroti vašega srca preporučamo i nadalje potrebe Postupka beatifikacije Službenice Božje.

Postulatura

Dan Službenice Božje

Svakog 29. u mjesecu obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

To je ujedno dan molitve za njezino što skorije proglašenje blaženom te za sve potrebe i nakane njezinih štovatelja.

Kuća matica "Nazaret", Rijeka, Cvetkov trg 5

Sвета misa u 7 sati

Euharistijsko klanjanje od 15 do 18 sati

Samostan Presv. Srca Isusova, Rijeka, Pomerio 17

Sвета krunica u 17.30 sati

Sвета misa u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

Kuća novicijata, Zagreb, A. Alagovića 44

Euharistijsko klanjanje od 8.30 do 12 sati

Samostan Bezgrješne Djevice Marije, Kraljevica, Strossmayerova 14

Euharistijsko slavlje u 9 sati

u župnoj crkvi sv. Nikole

Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati

u kapelici samostana

Župna crkva Presvetog Trojstva u Otočcu

Sвета misa u 18 sati (ljeti u 18.30 sati)

Euharistijsko klanjanje

Samostan Gospe Lurdske, Slatina, Braće Radića 19

Euharistijsko klanjanje od 7.30 do 18.30 sati

Sвета misa u 18.30 sati

Katedrala Navještenja BDM u Gospiću

Sвета misa u 18 sati (ljeti u 19 sati)

Euharistijsko klanjanje

Molitva za beatifikaciju službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Gospodine Bože,

Ti si odabrao

*Majku Mariju Krucifiksu Kozulić
da širi ljubav Tvoga Božanskoga Srca
među malenima i najpotrebnijima.
Proslavi svoju Službenicu čašću oltara
da nam bude primjer i zagovornica
na našem životnom putu i radu
za rast Tvoga Kraljevstva na zemlji.*

*Ponizno Te molim da mi
po njezinu zagovoru udijeliš milost
za koju Te sada posebno molim...*

*Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Naslovnica: *Marijansko svetište Mariatrost u Grazu*
Zadnja stranica korice: *Sestre u svetištu Mariatrost*

